

TÉMA MĚSÍCE

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH

Celostátní kolo volejbalu v barvách – červen 2022, hřiště Meteoru Praha

foto archiv volejbal

... a proto tužme se! Právě tohoto sokolského hesla se Líbezníci drží už více než 100 let, jak dokazuje sokolský slet z roku 1923. Slet, který se uskutečnil kde jinde než v Areálu zdraví. A podíváme-li se na další S jako skaut, můžeme v historických líbeznických análech sledovat, že pohybové aktivity patřily vždy k hlavní činnosti spolků – společné atletické závody, turnaje v odbíjené, házené i ping pongu. Ke každé vesnici patří i fotbal, proto přidáme do třetice S jako sté narozeniny fotbalového oddílu, který v roce 1920 vznikl pod názvem Čechie Líbeznice.

To je S jako sportu na jednu původně malou střešedou vesnici víc než dost. I když Líbeznice vlastně historicky malá vesnice asi nebyly; v roce 1885 zde žilo 1 666 obyvatel, zatímco v roce 1971 „jen“ 1 301. Z velké malé vesnice se ve 21. století stala vesnice spíše velká a kromě vzrůstajícího počtu domů i obyvatel se v duchu sportovní tradice rozšiřuje i nabídka sportovního vyžití. Stačí se podívat na nabídku sportovních kroužků základní školy či na webovou stránku obce do sekce Kultura a volný čas / Sport pro malé i velké.

Ačkoli se líbeznická kronika v letech 1926–1954 sportu vůbec nevěnuje, můžeme nahlédnout do kroniky fotbalového 1. FC Líbeznice: „První zmínka o fotbale je z roku 1919, kdy tehdejší Dělnický spolek po vzoru Anglie začal v obci s prvním fotballem a dokonce měli i kožený fotbalový míč, což bylo v té době vzácností... Nebylo však mnoho soupeřů, tak šlo spíš jen o kopání mezi sebou a objevování krás fotbalu. V roce 1920 vznikl v Líbeznici Sokol a Dělnický spolek se se Sokolem spojil a sportovní činnost od roku 1920 fotbalový klub vedl společně s místním Sokolem, kdy krom fotbalu „fotbalisti“

hráli i košíkovou, v zimě hokej a věnovali se běhu... V roce 1920 vznikl první oficiální klub pod názvem Čechie Líbeznice. Klub během času měnil názvy, své mecenáše i předsedy. Čechie se rozpadla a na jejím základě pokračoval klub pod názvem Meteor, Meteor se následně přejmenoval na Rudou hvězdu. Rudá hvězda na jaře roku 1939 ve zmatcích se začátkem 2. sv. války pozastavuje svou činnost a zůstávají po něm dluhy, které ještě téhož roku přebírá nově vzniklý spolek SK Líbeznice.“

Středočeská župa Footballová Č. S. P. vystavila 16. října 1939 potvrzení o přijetí SK Líbeznice do fotbalové župy. Od tohoto roku pokračuje fotbalový klub Líbeznice v nepřetržité činnosti, dnes pod názvem 1. FC Líbeznice, a jak říká neskromný současný předseda klubu Zdeněk Stibál: „Líbeznické celky byly historicky vždy uznávanými fotbalisty na obecní úrovni mezi okolními obcemi. I dnes Líbeznice vedou tabulku okresního přeboru, loni jsme reprezentovali obec v historicky nejvyšší soutěži

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

mám velkou radost, že se v květnu v obci uskutečnily dvě charitativně zaměřené akce a obě se díky vám podařily. První z uvedených akcí byla charitativní sbírka oblečení pro rodiny samoživitelů, která se konala v sobotu 13. května 2023 v malém sále haly Na Chrupavce. Tuto sbírku uspořádala obec společně s neziskovou organizací Klub svobodných matek. Do sbírky jste přinesli úctyhodných 350 tun oblečení, které hned putovalo do Oděvní banky neziskové organizace, kde jsou distribuovány balíčky s pomocí pro lidi v nouzi z celé ČR. Již nyní mohu říct, že jsme se dohodli na pokračování této akce na podzim 7. října letošního roku.

Druhou charitativně zaměřenou květnovou akcí byl 2. spolkový benefiční ples, který pořádali líbezníci zahrádkáři, hasiči, fotbalisté a baráčníci. Na plesu se podařilo v tombole vybrat částku 45 140 Kč a tato částka byla věnována na konto organizace MDA RIDE na pomoc lidem se svalovou dystrofií. Líbeznice opět neklamaly a potvrdily, že pomoc druhým tu patří mezi přední hodnoty.

Pokračovali jsme v realizaci obecních projektů. V zadávacím řízení na zhotovitele rekonstrukce ulic Bedřicha Smetany, Bořanovická a K. H. Borovského byla jako nejvhodnější vybrána nabídka společnosti STRABAG, a. s., která předložila nejnižší nabídku na necelých 9 mil. Kč bez DPH. Celkem bylo podáno 14 nabídek. Po uplynutí patnácti dnů na námítky a následně uzavření smlouvy začnou v červnu stavební práce. O jejich přesném průběhu budeme obyvatele dotčené lokality informovat.

Stavba zázemí pro Areál zdraví má již hotovou betonáž všech prvků, které takto byly navrženy. Stavební firma Rekomont, a. s., která stavbu provádí, avizovala pravděpodobně překročení smluvního termínu dokončení díla o několik týdnů z důvodu delších dodávek dveří vyráběných na míru. Termín předání stavby by se tak posunul na třetí týden v srpnu. Vše budeme řešit v souladu se smluvními mechanismy, včetně využití sankcí. Na dokončení stavby bude poté navazovat vybudování prostoru kavárny.

Projektanti z Ateliéru M.A.A.T., s. r. o., pracují na dokumentaci pro stavební povolení a prováděcí dokumentaci pro revitalizaci veřejného prostranství u bytoven mezi ulicemi Měšická a Na Mýtě. Na podzim bychom měli mít stavební povolení. Naším zájmem je, abychom v příštím roce přistoupili k realizaci úpravy této lokality.

V souvislosti s dopravní situací vznikající v ulici Dobrovského v ranních a odpoledních hodinách při příjezdech a odjezdech dětí do školy a ze školy jsme oslovili dopravního projektanta se zadáním návrhu dopravních opatření, která by zvýšila bezpečnost chodců. Příjezd do školy touto komunikací ale uzavřít nemůžeme, neboť by doprava zkolabovala v ulici Měšická. Snad se podaří navrhnout a zrealizovat vyvážené řešení.

Přeji vám co nejvíce dobré nálady.

Dokončení na straně 3

ROZHOVOR

LÁSKU K HISTORII MÁM OD DĚTSTVÍ

Málokdo toho ví o Líbeznících více než ona. Již několik desítek let zkoumá historii naší obce, poutavě o ní přednáší posluchačům při přednáškách či procházkách nebo plní stránky *Líbeznického zpravodaje* zajímavými články z dějin naší obce. Její přesah je však mnohem větší a zasahuje do celé oblasti Prahy-východ, byla dlouholetou ředitelkou zdejšího Oblastního muzea v Brandýse nad Labem. Za svoji činnost obdržela v roce 2020 Svatováclavskou plaketu města Brandýsa nad Labem – Staré Boleslavi jako výraz uznání za kulturní přínos pro město; tato cena je udělována u příležitosti Národní Svatováclavské pouti. Dále za dlouholeté působení ve funkci ředitelky Oblastního muzea Praha-východ obdržela za rok 2021 cenu hejtmanky Středočeského kraje v kategorii Pracovník veřejného sektoru. Nejen o Líbeznících jsme si povídali s Hanou Bílkovou.

Kde se vzala vaše láska k vlastivědě a historii?

Zřejmě v dětství, vedli mne k nim rodiče, učitelé základní, ale i střední školy. Vždy mne zajímalo vyprávění ze života mých blízkých a přátel. Svou roli sehrály i zdejší organizace zahrádkářů a baráčníků, které pořádaly poznávací zájezdy po vlastech českých i moravských. Jejich cílem byly zejména historické památky a zajímavá místa, byly pohodové a nezapomenutelné. Navíc se konaly v době, kdy příroda bývá na vrcholu, v květnu. Jejich skvělou pořadatelkou – dnes bychom řekli manažerkou – byla Anežka Roedlová, cestou se probíralo, jak jde život, a vzpomínalo se. Často celý autobus zpíval lidovky a bylo nám fajn.

A jak se vůbec začala psát vaše osobní historie v Líbeznících?

Má rodina ze strany matky se v regionu usadila již před několika staletími. Její příslušníci se živilí většinou jako zemědělci, nunváři nebo řemeslníci stavebních profesí, pokrývači, zedníci, tesaři a zámečníci. Měla jsem jedinečnou možnost vidět, jak se co dělá. Já sama jsem se narodila nyní již v minulém tisíciletí čili v roce 1958, a tak jsem se sama stala pamětníci, a to leccého. Dětství jsem prožívala Na Hůrce v jedné z nejstarších částí obce, zde jsme žili v přízemním domku s rodiči a prarodiči. V době mého dětství v každém domě byly děti, které se kamarádily, naším středobodem dětských her byl ulice, ale také Chrupavka, Srbovka a hřbitovní zahrady. Zde jsme trávili většinu volného času. Nebylo zvykem, aby rodiče dětem vymýšleli volnočasové aktivity, toto nechávali zcela na nás, měli jsme maximální volnost, ale na druhé straně pevné mantinely, za které se nesmělo. Venku jsme si hráli za každého počasí. V zimě jsme sáňkovali a bobovali až do tmy. Pravda, nebylo tolik automobilů jako dnes, a tak byly ulice v podstatě naše. O odřezání nebyla nouze, na ně platil kartáč, kysličník a mýdlo s jelenem. Zkrátka, měla jsem krásné dětství, za které jsem vděčná.

O naší obci toho víte strašně moc. Kde informace hledáte a jak je složité dopátrat se takových detailů a zajímavostí z dějin obce?

Základem jsou pro mne historické prameny psané místními autory, badateli, jako byli Karel Bořický, Bohumil Zadák, Mirek Pavelka, František Košina, Jan Vondráš, Milan Korejs. Historické archivy všech možných institucí, matriky. Neméně důležitým zdrojem pro mě jsou pamětníci, jejich informací si velmi vážím, jelikož oni byli přímo „u toho“. Pravda, je přirozené, že každý má svůj osobitý pohled na událost. Odborná literatura je pro mne jako knihovnici samozřejmá věc. I archeologické nálezové zprávy o leccem vypovídají.

Nabízí se všechny tyto informace shromáždit v knize o Líbeznících. Chystáte se vydat o naší obci knihu?

Ano, knihu o Líbeznících mám v úmyslu v blízké budoucnosti vydat, bude určena jednak mým potomkům, jednak mým přátelům, známým i líbeznickým patriotům. V podstatě je hotová, jen ještě musím dořešit některé technické záležitosti.

Váš záběr je ale mnohem širší, byla jste dlouholetou ředitelkou Oblastního muzea Praha-východ. Jak jste se k této práci dostala?

Do Oblastního muzea mě dovedla právě regionální historie, která je mým stálým koníčkem. V minulosti se nám s kolektivem nadšenců pro regionální historii podařilo realizovat regionální výstavu Povodím Mratínského potoka a jeho okolím, která byla překvapivě velmi úspěšná, poté jsme vydali publikaci stejného názvu. Měla jsem jedinečnou příležitost setkat se se zajímavými lidmi z regionu a seznamovat se i s historií zdejších obcí. Tehdy jsem ještě působila jako líbeznická knihovnice.

Jako ředitelka muzea jste měla na starosti mimo jiné i kompletní rekonstrukci horního zámku v Panenských Břežanech a vybudování současné moderní expozice. Jak na tento projekt vzpomínáte? V čem byl výjimečný?

Revitalizace historického areálu v Panenských Břežanech a vznik Památníku národního útlaku a odboje (PNUO) v Panenských Břežanech nebyl jednoduchý projekt, ale tak to u neobyčejných věcí chodí. Areál Horního zámku v Panenských Břežanech má sám o sobě velmi zajímavou a cennou historii. V jedné obci byly postaveny dva zámky, Horní a Dolní. Oblastní muzeum Praha-východ se stará o Horní, jedná se o barokní zámek z konce 17. století s barokní kaplí z počátku 18. století zasvěcenou sv. Anně, navrženou J. B. Santinim Eichlem. Ale také se zde nachází zavlažovací systém, unikátní technická památka. Muzeum za rekonstrukci obdrželo cenu Stavba roku a za multimediální expozici, která reflektuje naše národní dějiny od třicátých let 20. století do roku 1946, nejvyšší muzejní ocenění Gloria muzealis. Nyní se ještě dokončuje zbývající část zahrady.

Zmínla jste i kapli sv. Anny. V čem je tato stavba unikátní?

Kaple sv. Anny je jedno z nejdůležitějších děl českého baroka, vznikla v letech 1705–1707. Jedná se o první samostatné dílo Jana Blažeje Santiniho Eichla, geniálního stavitele. Santiniho díla jsou vlastně myšlenkové silné kompozice. Zde tvoří základ číslice 3, která má ve stavbě několik podob. Tři kaple, tři vchody, Svatá trojice, svatá Anna Samotřetí i v samém půdorysu je symbol Trojedinného boha. Místo přímo ve středu kaple je unikátní, působící velmi pozitivně na člověka. Letos si připomínáme 300 let od úmrtí geniálního J. B. Santiniho Eichla.

Vraťme se do Líbeznic. Kdy byla naše obec v historii na vrcholu sil? A proč tomu tak bylo?

Domnívám se, že těch vrcholných období obec ve své historii zažila několik. Souvisela i s politickou situací v zemi, s obdobím prosperity. Jedním z nich byla druhá polovina 18. století, kdy byla postavena důležitá komunikace císařská silnice s kamenným mostem nebo kostel sv. Martina či rozšířena škola. Majitelé obce Nosticové byli velmi schopní hospodáři, postupovali velmi pragmaticky.

Mgr. Hana Bílková

foto archiv -hb-

Pak druhá polovina 19. století, období průmyslové revoluce, kdy v obci vznikl jeden z nejmodernějších a vzorových cukrovarů v Rakousku-Uhersku, řepná dráha Mratinka, napojení na páteřní železnici v Měšicích, dálkový vodovod z Lobkovic do cukrovaru a Měšic.

Co považujete v dějinách naší obce za takovou největší zajímavost?

Domnívám se, že jí byl právě zmíněný cukrovar, který byl otevřen v roce 1846. Pro zejména zemědělskou obec zásadní změna v tradiční po staletí praktikované obživě zdejších obyvatel.

Nová řemesla technického rázu. V cukrovaru pracovali vysoce kvalifikovaní řemeslníci, kteří si dokázali poradit s tehdejší nejmodernější špičkovou technikou. Pod vedením odborníka a vynálezce Jana Fischera, který líbeznický cukrovar proslavil ve světě.

A jak vnímáte současný vývoj v obci?

Líbeznice za pouhých 20 let čili jednu generaci uskutecnily obrovský skok, dá se říci ve všem. Dokončil se obchvat, který nás velmi trápil, zmodernizovala a rozšířila se základní škola, kde se děti mohou dále vzdělávat. V obci je konečně velká společenská místnost v hale Na Chrupavce včetně rekonstruovaného fotbalového hřiště. Areál zdraví nabízí mnoho aktivit. Jen se mi zdá, že obec začíná opouštět status vesnice a stává se spíše předměstím velkoměsta. V minulosti jsme se na vesnici všichni zdravili, bohužel tento dobrý zvyk se pomalu vytrácí. Domnívám se, že se jedná o základní projev sounáležitosti ke svému okolí. Přeci jen Líbeznice jsou pro mě stále obcí.

Kde to máte v Líbeznících nejraději?

Je to historický střed okolo kostela včetně Hůrky, ale také Srbovka.

Na závěr vás poprosím o přání. Co byste naši obci přála do budoucnosti?

Samozřejmě jen to dobré. Aby Líbeznice byly pro své obyvatele milovaným domovem, na který jsou hrdí a kde spokojeně žijí, místem, kam se vždy rádi vrací. Také aby si Líbeznice udržely charakter obce co nejdéle.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Dokončení ze strany 1

II. třída Krajský přebor.“ A když se hraje derby s Baští, je atmosféra mezi fanoušky srovnatelná s derby pražských S.

Dnešních pět družstev má od roku 2016 zmodernizované hřiště s umělým zavlažováním a nikdo ze starší gardy se už nemusí obávat momentu, že bude hrát jeden poločas do kopce. Ano, to byla rarita zdejšího fotbalového hřiště. Hráči líbeznického Áčka možná i díky skvělému hřišti vedou tabulku okresního přeboru, skvělému týmu B tzv. Benfiky patří 10. příčka IV. třídy skupiny A. To je určitě výzva pro mladší i starší přípravku 40 budoucích nadějí českého fotbalu, aby tradice fotbalu v Líbeznicích pokračovala. Což činí i družstvo mladších žáků včetně jedné žákyně, které je na krásné sedmé příčce okresního přeboru. Klobouk dolů nad počtem malých fotbalistů a velký dík jejich trenérům, kteří dětem věnují svůj volný čas. Více info na <https://www.fclibeznice.cz/>.

Stolní tenis neboli ping pong je sice trochu opomíjený sport, ale v minulém století byl spolu s házenou a gymnastikou jedním z hlavních sportů na každé vesnici. V roce 1972 vznikl v Líbeznicích první oficiální oddíl, který v roce postoupil hned v roce 1974 kam jinde než do okresního přeboru. Stavba haly v Areálu zdraví byl dokončena v roce 1975 a úspěchy stolních tenistů přilákaly do oddílu další a další hráče. Historii klubu i s dobovými fotografiemi najdete na krásných stránkách <https://pingponglibeznice.wordpress.com/>. Líbeznický oddíl navázal v roce 1985 družbu s PSG Postdam v NDR a v roce 1994 s anglickým Sittingbourne, kam naši hráči jezdili na speciální spřátelený turnaj. Recipročně byl uspořádán turnaj v Líbeznicích a hráči z Anglie strávili v rodinách svých soupeřů nezapomenutelné chvíle. Konec devadesátých let hraní ping pongu moc nepál a zájem o hraní nebyl velký. Až s novým tisíciletím nastává příliv nových pražských hráčů a sezona 2011/2012 přinesla líbeznickým skvělé 5. místo v celostátní lize. Šest mužstev hrálo ligu, krajský přebor a okresní přebory 1. až 3. třídy. Ačkoli stolní tenis není pro děti tak atraktivní sport jako fotbal či florbal, přesto má líbeznický oddíl ve svých řadách i pár mladších a starších žáků. A starou gardu. Pochopitelně.

Jedním z tradičních líbeznických sportů je i **volejbal**. Ten sice nemá takovou historii jako fotbalový klub, ale je pro mnoho dnešních „sátníků“ neodmyslitelně spjat s kurtem v Areálu zdraví. V roce 2017 se volejbal vrací nikoli na kurt, ale na palubovku nové haly Na Chrupavce. Tomáš Holý, který první volejbalové krůčky dělal na hřišti USK Praha (nyní VK Lvi Praha), založil oddíl přípravy pro ty nejmenší volejbalisty a volejbalistky. Od mikro přípravy (dětí 5–6 let) přes mini přípravku (6,5–7,5 roku) vede skutečnou soutěžní volejbalovou pří-

Sokolský slet 1923 v Líbeznicích

foto archiv Sokola

pravku dětí od 8 let do 9,5 roku. V letošním roce v líbeznické hale či na beachových kurtech v Měšicích trénuje 40 dětí. A právě pro ně založil Český volejbalový svaz unikátní soutěž, tzv. barevný minivolejbal, na jehož turnajích sbírají i líbezníci nejceněnější medaile (ostatně se můžete přesvědčit sami na <https://www.volejbal-libeznice.cz/>). „Jsem moc rád, že naši odchovanci pokračují v šestkovém volejbale v našich spřátelených klubech – kluci hrají za SK Prosek a dívky buď v TJ Neratovice, nebo v TJ Kometa Praha a zůstávají věrni sportu pod vysokou sítí,“ říká vedoucí líbeznického minivolejbalu Tomáš Holý.

Dokončení sportovního areálu u školy přineslo do obce zpět další tradiční sport, v roce 2015 byl založen **oddíl atletický**. A tartanový běžecký ovál, sektor pro skok daleký i vysoký přilákal 290 atletů, kterým se v současnosti věnuje 17 trenérů. O jejich úspěších si můžete pravidelně číst v našem zpravodaji nebo na <http://www.atletika-libeznice.cz/>.

A nemůžeme vynechat **líbeznickou školu** a její okolí, které – jak říká ředitel školy František Grunt – ke sportování přímo vybízí. Dvě fotbalová hřiště, běžecký ovál, dopravní hřiště, skok do dálky, dostatek travnaté plochy ve školním parku i blízký zelený pás slouží nejen při výuce a pohybových aktivitách základní školy a školní družiny, ale i široké veřejnosti.

„Za skvělé podmínky pro sport jsem za školu moc rád, všechna sportoviště jsou v dopoledních hodinách plná dětí. V zimě se pak nedílnou součástí hodin tělesné výchovy stalo ve velké míře i bruslení na obecním kluzišti, což je další skvělá příležitost, jak v dětech prohlubovat radost k pohybu,“ dodává František Grunt. Novinkou je pak lezecká stěna ve školní tělocvičně, na které si první zkušenosti s lezením vyzkoušely některé třídy a každou sobotu je otevřena pro širokou veřejnost.

Základní škola se také účastní mnoha sportovních klání a soutěží, pravidelně to je florbalový turnaj Čeps Cup, fotbalový turnaj McDonald Cup, atletické závody a nově také šachové turnaje. Koncem roku pak bude škola ve spolupráci s fotbalovým oddílem a na fotbalovém hřišti pořádat turnaj pro okolní školy pod názvem Líbeznice CUP 2023. Účast přislíbilo již pět týmů z okolních škol.

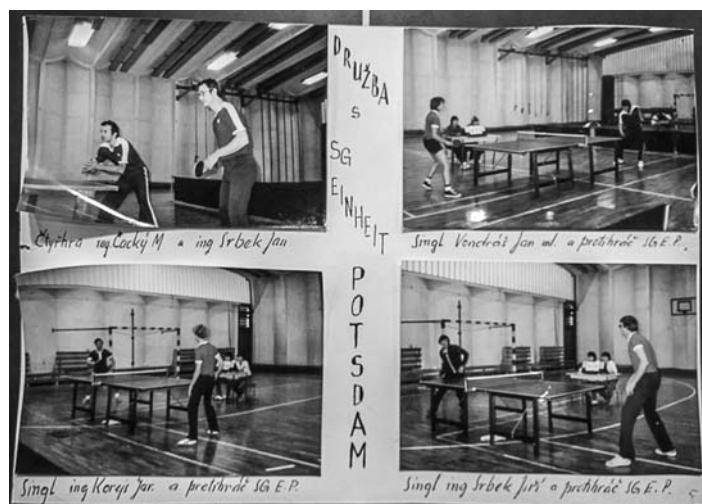
Sokolem jsme začali, takže všestranným cvičením pro malé i velké bychom měli i skončit. Rozcvička, cvičení na nářadí i bez a následné protažení jsou nezbytným základem pro pohybovou výchovu dětí od nejútlejšího věku až po seniory. A právě na tuto tradiční a léty vyzkoušenou aktivitu se zaměřila Martina Macková (www.tvavyzva.cz). Její Hýbáňky pro děti či cvičení pro seniory jsou přesně tím, co dokazuje, že sokolské heslo stále platí.

-IČ-

Líbezníci fotbalisté z roku 1995

foto archiv fotbal

Utkání stolního tenisu

foto archiv stolní tenis

SVOZ BIOODPADU

Jistě jste všichni zaznamenali „drobné“ potíže, které se v letošním roce opakují při svozu bioodpadu.

Pravděpodobně si svozová firma IPODEC byla na začátku roku vědoma, že mohou nastat problémy se zajištěním kapacity vozidel na svoz, protože v rámci přípravy dodatku ke smlouvě nabízela změnu svozového termínu. Místo středy by svoz probíhal v pátek.

Středa ale byla zástupci obce preferována, takže svozový den zůstal zachován. Bohužel však nastaly problémy, které s IPODECem aktuálně řešíme.

Svozová společnost má objednaný nový vůz, protože současný je velmi poruchový. Dodávka vozu se bohužel stále odkládá z objektivních důvodů na straně dodavatele.

Druhý problém je v obsluze vozu, která se neustále mění, a pracovníci bohužel nemají ve vyvážení jednotlivých nádob z ulic žádný systém. Ačkoli mají na dispečinku přesný seznam ulic a čísel popisných, kde jsou bio nádoby umístěny. Pracovníci obsluhy vozu jej buď nemají, nebo spíše nepoužijí,

přestože jim byl již několikrát odeslán. Pak dochází k situaci, kdy některé nádoby v ulici zůstanou nevyvezené. Obsluha totiž naplní vůz, odjede do kompostárny, ale už se do ulice, kde zůstaly nevyvezené nádoby, nevrátí. Tedy občas.

Pracovnice obecního úřadu neustále kontaktují dispečink IPODECu a snaží se vše operativně řešit a svozy zajistit. Většinu problémů způsobuje poruchovost vozu.

Prosíme proto o vaši trpělivost a spolupráci – svoz odpadu začíná probíhat ve středu a pokračuje ve čtvrtek. V případě, že ani ve čtvrtek do večera nebude nádoba vyvezena, teprve v pátek kontaktujte pracovníce obecního úřadu. V každém případě nechte svou naplněnou nádobu před domem, dokud nebude odvoz zajištěn.

Děkujeme.

Ludmila Červínová

V LÍBEZNICÍCH SE OPĚT ROZJELY VLAKY

Titulek je to spíše symbolický, zvláště k historii bývalé vlečky – Mratínky. Tentokrát šlo ale o něco jiného. Konal se již čtvrtý ročník modelářské výstavy Líbebona 2023, tradičně o posledním víkendu v hale Na Chrupavce.

A co vlastně to slovo – Líbebona – znamená? Je to spojení slov Líbeznice a Vindobona. Určitě znáte logo výstavy, na kterém je vyobrazen motorový vůz SVT 137 tehdejších východoněmeckých železnic. V době vzniku nápadu na propojení Berlína s Prahou a Vídní v roce 1957 byly právě toto první motorové jednotky, které spojení zajišťovaly. Tehdy se dohodly železniční správy NDR, ČSSR a Rakouska na střídání v nasazení svých vlaků ve dvouletém intervalu. Tento spoj jezdil dodnes a je zajišťován jednotkami Railjet Českých drah.

Letošní ročník výstavy proběhl opět za velkého zájmu návštěvníků. Jak na úvod zahájení výstavy v sobotu ráno ve své zahajovací řeči připomněl také starosta Líbeznic Jan Havlíček: „Líbebona se stala jednou z nejvíce navštěvovaných akcí v obci,“ což se i letos

bezezbytku potvrdilo. Ještě před zahájením výstavy v 9:00 čekalo na její otevření několik netrpělivých návštěvníků. Na akci jich zavítalo něco přes 1 200, což je jen o nějakých 800 méně než na Líbeznické posvícení, které je hlavní událostí roku v obci, a to vůbec není špatné číslo. Výstava je každoročně pořádána ateliérem AWEPE z Bořanovic ve spolupráci s modelářskými kluby z ČR. Letošního ročníku se zúčastnilo osm železničních, dva lodní, RC klub a Modelářský svět – klub příznivců papírových modelů. Kromě toho se u nás představili i tři soukromí modeláři, jejichž práci jsme mohli s úžasem obdivovat.

A co bylo k vidění? Několik kolejí různých modelových měřítek, od N, což je 1 : 160, až po 0, které má velikost 1 : 45. Před halou jezdil dokonce vláček ze zahradní železnice, na kterém se děti mohly svězt.

Dále jsme mohli vidět precizně zpracované modely lodí, každou půlhodinu projela halou spanilá jízda konvoje kamionů na RC ovládání, které měly svou základnu v modré tělocvičně, před níž zase bagry nakládaly zeminu na nákladní auta. Nedílnou součástí výstavy byl koutek s mašinkou Tomášem a výrobní dílničkou, kde si děti mohly vyzkoušet svou zručnost.

Stejně jako v loňském roce byl nedílnou součástí výstavy také autobus Škoda RTO, který zajišťoval dopravu návštěvníků z nádraží v Měšicích a zpět, což byla skvělá příležitost pro ty, kdo chtěli výstavu navštívit a využít přitom vlakové spojení.

A co bylo tou letošní pomyslnou třešničkou na dortu? Pořadatelům výstavy se podařilo domluvit prohlídku rekonstruovaného zámku v Pakoměřicích, kde roli průvodkyně sehrála jeho majitelka paní Nováčková, která nám ochotně ukázala nejen opravené prostory, ale také ty před rekonstrukcí.

Víkend s Líbebonou uběhl jako voda, bylo opět co vidět a něco neobvyklého zažít. A já se těším na další ročník, s čím nás organizátoři výstavy opět překvapí.

Radek Kraus
foto Václav Mikoláš

Modely lodí na výstavě Líbebona 2023

Spanilá jízda RC modelů kamionů

ČÁRY MÁRY LÍBEZNICE

Milí Líbezníčané, zdravím vás po třech letech. Jmenuji se Větruše Odlétavá a jsem čarodějnice. Do Líbeznic létám pozorovat, jak se tady slaví náš svátek. Naposledy jsem tady ale byla v roce 2019, než naše oslavy přerušil ten Covid nebo mi zdejší kontrolní den neumožnily mé jiné povinnosti. Zato letos to vezmu pěkně od podlahy. Než jsem dorazila na Arčo, udělala jsem si průlet obcí. Musím přiznat, že to tady máte moc pěkné, už minule se mi moc líbily ty nové stavby, škola, hala, hasičská zbrojnice, všimla jsem si nové kapličky a jejího hezky upraveného okolí nebo několika nově zrekonstruovaných ulic. Je vidět, že se o obec hezky staráte.

Pak už jsem dorazila na Arčo, kde se naše oslavy pravidelně konají, a ani tady jsem se nestačila divit. Od minula tady přibýly trampolíny a lanové centrum, kluziště a také zde vzniká nějaká nová budova. Jak jsem zjistila, je to nové zázemí pro nádvěstvníky areálu, zejména moderní toalety a prostor pro rozšíření místní kavárny. Tak jsem za rok zvědavá, jak to dopadne. Stavba zapříčinila trochu jiné rozestavení stánků s občerstvením, ale vše bylo nachystané – velká hranice a malá hranice na buřty, stany a stánky, stoly a lavice, pivo a limo, pochoutky, prostě vše, jak má být. Jen mě mrzelo, že na hranici nebyla žádná moje kolegyně, tak snad to do příště napravíte. Jiné bylo i umístění pódia pro kapelu, ale o tom později. Změnil se i pan starosta, který celou oslavu zahájil přivítáním všech přítomných a také přivítáním jara.

První část oslav nás, čarodějnic, patřila tradičně dětem. Jak mi z ústředí bylo řečeno, letos program pro děti v Líbezních připravilo baštecké sdružení Tělo v pohybu. Hezká sousedská výpomoc. Děti se bavily různými úkoly, například prolézáním pavučinou, letem na koštěti nebo čarodějným přetahováním, a musím říci, že jim to všechno moc hezky šlo. Na závěr programu je čekala ještě čarodějná diskotéka. Po všech těch soutěžích se mohly s rodiči občerstvit buď opékáním buřtů, nebo u stánků místní kavárny, líbeznického hasičského sboru či u paní, která připravovala skvělé langoše, vafle a palačinky.

VÍTR BYL PŘÍZNIVÝ, JEN NA HRANICI NEBYLA ŽÁDNÁ MOJE KOLEGYNĚ

Kolem osmé hodiny začala hrát kapela. Kolegyně odvedle říkaly, že to bude nějaký Sklepos, tak jsem byla zvědavá, co to bude. A protože mi kapela Sklepos nic neříkala, něco jsem si o nich zjistila. Kapela vznikla ze spolužáků Gymnázia Františka Palackého v Neratovicích. V roce 2019 byli jen dva kytaristé, Tonda Šmída a Štěpán Máka, k nim se záhy přidal nejdříve bubeník a potom i zpěvák Vítek Říha. Začátky byly krušné, jak mi kluci sami řekli, nic moc neuměli, první křest ohněm proběhl na oslavách 30 let gymnázia v roce 2021, kdy k sobě narychlo přibrali basačku Lindu Šprinclovou, a protože se scházeli a zkoušeli ve sklepě, vznikla kapela Sklepos. Současné složení doplnil ještě bubeník Ondra Šponer a v této sestavě se představili i v Líbezních. Již od první písničky „Teddy Picker“ od Arctic Monkeys jsem věděla, že to byla od organizátorů trefa do černého. Světově známé i české hity v duchu punk rocku ve spojení s vlastní tvorbou dokázaly skvělé publikum pohodově naladit a hned od začátku vzniklo krásné spojení mezi muzikanty a diváky, které trvalo bezmála tři hodiny. Členové kapely Sklepos vložili do koncertu všechn svůj um,

Kapela Sklepos v Líbezních

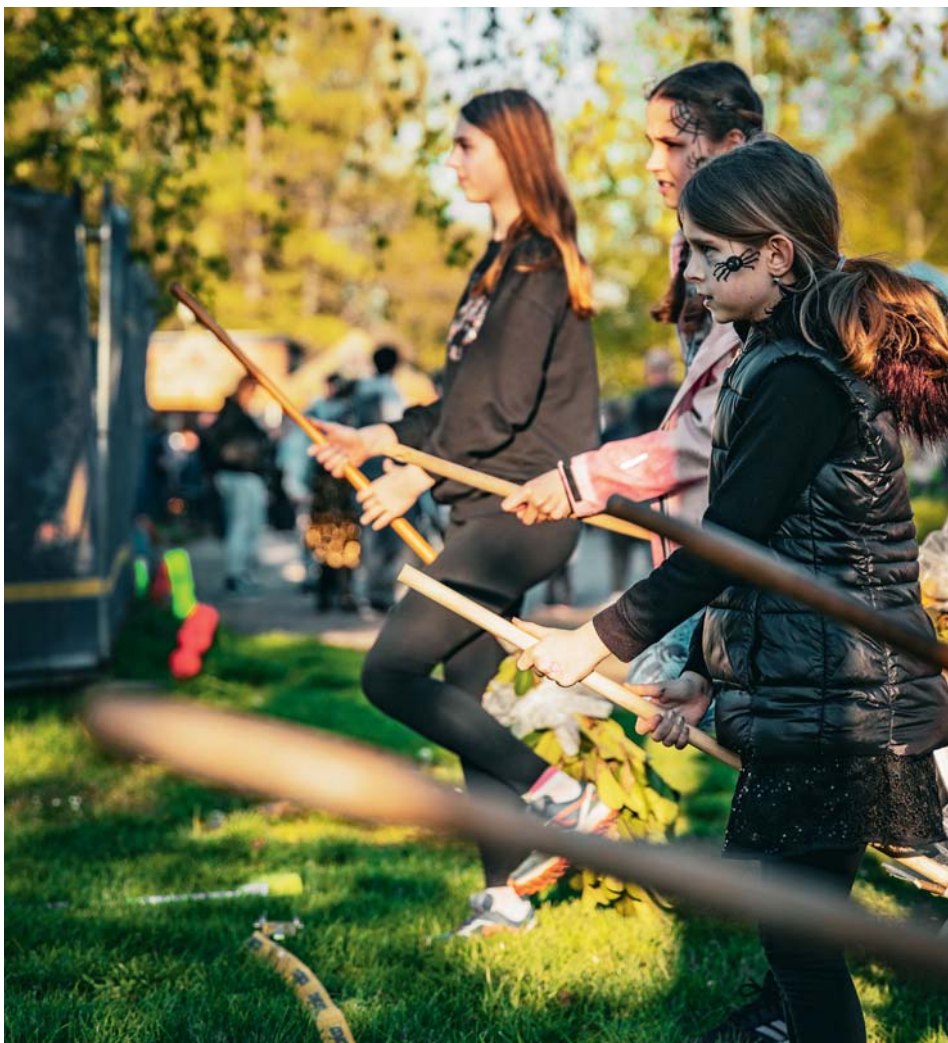
foto Sára Köverová

který publikum patřičně ocenilo. Tak doufám, že Sklepos v Líbezních ještě někdy uvidíme.

Po skončení koncertu se ještě chvíli slavilo, ale pak už se začalo uklízet a to není nic pro mě, tak jsem se s Líbezníci rozloučila a letěla si po svých. Oslava nás, čarodějnic, se v Líbezních zase moc povedla. Chválím všechny organizátory, bylo mi

řečeno, že to tady organizuje místní kulturní výbor a také velmi pomáhají technické služby s přípravou a úklidem. Už se těším na příště. A nepamenejte, celý rok sleduju, jestli se v Líbezních chováte slušně a počestně, tak si dávejte záležet.

Vaše Větruše Odlétavá

Malé čarodějnice na startu

foto Jan Hlaváč

100 LET OD ZALOŽENÍ DIVADELNÍHO SPOLKU DOL (SDOL)

Nejstarší zmínky o divadle v obci Líbeznice jsou ze druhé poloviny 19. století a dovedou nás do místní školy, kde vznikala první neprofesionální scéna. „Herci“ – školní mládež pod vedením kantorů – nacvičovali „zpěvohry“ pro různé příležitosti. Náměty těchto dětských představení měly sociální tematiku, většinou jak chudá dítky byla obdarována šlechtetnými bohatými dárci. Tato představení byla dávána zpravidla v době vánoční. Učitelé s dětmi připravovali různé akademie, které bylo ve druhé polovině 19. století možné pořádat ve dvou sálech místních hostinců a od osmdesátých let 19. století již ve třech: v čp. 1, 44 a 89.

Děti byly zpravidla součástí sborů při církevních slavnostech, jako byly velikonoční pašije, slavnosti vzkříšení, Božího těla a vánočních mší. Jednalo se o zpívaná a hraná „představení“, která můžeme s trochou nadsázky označit i za „zpěvohry“. Měly svůj příběh, který posluchači vnímali prostřednictvím zpěvu. Regenschori kostela sv. Martina byl zpravidla kantorem školy a musel si umět vystačit s místními žáký a učiteli. Zpívaná představení se odehrávala většinou na chrámovém kůru, kam není příliš vidět.

V rodinném archivu učitelské rodiny Pavelků se dochovaly doklady, například seznam věcí, který si sepsal v roce 1863 Jan Pavelka, aby je obstaral v Praze. V seznamu byly uvedeny čtyři krasopisné knížky, barevné tužky a divadelní knížky, mezi nimiž byla i činohra pro děti od Františka Pravdy *Učitel ve francouzském zajetí*, vydaná u nakladatele Bedřicha Stýbla v Praze. Zachoval se také účet o platbě 21 zlatých ze dne 31. srpna roku 1871, který Janu Pavelkovi vystavil pražský dekoratér a malíř František Macourek za vyhotovení opony s příslušenstvím. Dalším dokladem vztahujícím se k divadlu je účet na 40 zlatých a 50 krejcarů za namalování čtyř lesních kulís, pavilonu, domu a plátna, bohužel bez datace. Škola měla podporu ve svých divadelních aktivitách ve svém mecenáši, šlechtickém rodu Nosticů, který měl vždy velmi blízko k divadlu.

Počátky ochotnické scény

Od konce 19. století v Líbeznici působilo několik neprofesionálních scén. Po roce 1880 divadlo hrávali studenti František a Oldřich Pavelkovi, Václav a Josef Maxovi, Václav Plicka, Václav Dvořák, Krejza, Ulrich a paní Alžběta Zimová rozená Dvořáková, choť řídícího učitele, která několik svých rolí studovala u své přítelkyně Hany Dumkové-Benoniové, slavné herečky v Praze.

Jedním z nejstarších přímých dokladů činnosti líbeznických ochotníků je povolení c. a k. hejtmanství v Karlíně z roku 1883, které bylo vydáno Josefu Weinsteinovi a jeho přátelům studentům k sehrání divadelní hry podle románu Julese Verna *Zmatek nad zmatek* a Šamberkova *Jedenáctého příkázání*.

O rok později, 1888, se hrálo také na sále U Friců v čp. 89 Na Hůrce. Na aktivitu studentského kroužku se ale dívalo c. a k. hejtmanství s nelibostí, poněvadž studenti z Líbeznice neměli žádné stanovy. Nakonec tyto studenti a jejich příznivci celou situaci vyřešili tak, že uvedenému úřadu předložili v roce 1889 ke schválení stanovy s hlavičkou „Čtenářsko-vzdělávací spolek „KOS““. A bylo jim vyhověno. Spolek totiž pořádal nejenom divadelní představení, ale také půjčoval knihy ze spolkové knihovny, která měla 400 svazků, pořádal literární večery a přednášky, například spisovatele Vojtěcha Ůstereichra Z potulek po českém kraji, Josefa Koutného o hudebním skladateli Antonínu Dvořákovi s ukázkami jeho skladeb, a rovněž pořádal taneční zábavy a maškarní merendy, a dokonce jednu přednášku s rozpravou o budoucnosti: Rok 2000.

Kolem roku 1890 měli studenti pod hlavičkou „Čtenářsko-vzdělávacího spolku „KOS““ 49 členů činných a 46 přispívajících. Hráli také v sále čp. 1 majitele hostince a starosty obce Josefa Láhy (v obci starostoval v letech 1883–1909). Předsedou spolku „KOS“ se v roce 1891 stal Fr. Jiří Pavelka, který také psal a vydával spolkový časopis, sám byl jeho redak-

Jízdní hlídka od Františka Langera – foceno na dvoře ateliéru Fr. Řehkové

torem, spisovatelem, typografem a snad i kolportérem, nicméně vydával jej v nákladu pouze jednoho kusu. Režisérem divadelních her byl pan farář Štěpán Pittner, pozdější líbeznický kanovník. Po něm funkci převzal Gustav Pflanzler, místní c. k. poštovník (poštu vedl v letech 1852–1914) a zeť majitele zmíněného hostince U Láhů v čp. 1. Pro spolek dokázal zajistit potřebné zázemí jak na zkoušky, tak i na samotná představení. Po každém divadelním představení následovala oblíbená taneční zábava.

Nicméně aktivity spolku postupně ustávaly, až zcela ustaly, což bylo příčinou jeho úplného zániku. MUDr. Josef Hetteš, poslední předseda spolku

„KOS“, pak těsně před první světovou válkou podal žádost na c. a k. hejtmanství o zrušení spolku. Divadelní štafetu poté převzal František Nápravník, jeden z téměř ikonických členů líbeznické ochotnické scény.

Následovníci zakladatelů

Po skončení první světové války a zániku činnosti vlasteneckého „Čtenářsko-vzdělávacího spolku „KOS““ ochotnickou štafetu poté převzala organizace Sokol, která v Líbeznici působila od roku 1920. Členové Sokola hráli představení v sále U Tišnovských v čp. 44.

1935 – Bratři sv. Františka od F. H. Týneckého

V obci žil toho času dramatik a spisovatel divadelních her Rudolf Eckstein (1879–1968), který publikoval pod pseudonymem Eduard Rada. Roku 1920 byly v Líbeznicih dávány jeho hry *Lila a Vrah*.

Členové Sokola se časem vyprofilovali podle svých zájmů na tři silné proudy, které však měly problém ve vzájemné dohodě na spolupráci a v nalézání kompromisů. To vedlo k vážným rozkolům mezi členy. Jedna část Sokola chtěla „hlavně“ hrát divadlo, druhá „hlavně“ cvičit, další „hlavně“ chodit na výlety. Byla svolána valná hromada, na které došlo k volbám nového vedení. Volby vyhrál bratr Kruis.

Krátce po valné hromadě se ujal vedení nový výbor. Zvolený náčelník bratr Kruis brzy zjistil, že Sokol nutně potřebuje peníze na činnost a na nákup sportovního nářadí apod. Výbor se proto usnesl požádat Dramatický odbor Sokola o sehrání představení na krytí potřebných výloh. Dramatický odbor ale zřejmě na just odpověděl, že se jen drží usnesení valné hromady, že „divadlo se bude hrát teprve tehdy, až členstvo bude řádně cvičit“. Tím se situace opět vyhrotila. Tehdejší výbor rebelujícím členům Dramatického odboru pohrozil rozpuštěním, ale než k němu vůbec došlo, všichni členové Dramatického odboru na popud bratra Josefa Kuthana (tehdy snad režiséra) vystoupili ze zmíněného Dramatického odboru Sokola a tím výbor Sokola sice měl možnost svůj Dramatický odbor rozpustit, ale již bez jeho členů. To se odehrálo v únoru roku 1923.

Jelikož k uklidnění situace v Sokole nedošlo, příznivci divadla se rozhodli vytvořit vlastní Spolek divadelních ochotníků.

Založení Spolku divadelních ochotníků Líbeznice

Dne 25. dubna 1923 se sešlo dvacet divadelních nadšenců v hostinci U Rosendorův v čp. 31 (náměcem byl v té době hostinský B. Hruška) a usnesli se založit Spolek DOL (Spolek divadelních ochotníků Líbeznice). Zatím neměli žádné vlastní jeviště ani schválené stanovy, a tak hráli pod hlavičkou Sboru dobrovolných hasičů. V prvních dokladech byl spolek uveden pod prozatímním názvem „Divadelní společnost Židlický“, tedy pod názvem odvozeným zřejmě z nouze podle dramatika Františka Židlického (1867–1905), autora první hrané frašky *Pýcha předchází pád* aneb *Kletba mamonu*. Jméno Židlický bylo uvedeno i na razítku spolku a uváděno jako jméno „protektora“, ale později bylo z razítka odstraněno.

Spolupráce se Sbohem dobrovolných hasičů pokračovala: výtěžek z druhého představení Spolku DOL *Pan farář a jeho kostelník* byl věnován na zakoupení hasičské výzbroje. Již v prvním roce činnosti 1923 spolek nastudoval a odehrál celkem sedm premiér a připravil dva další večery:

Pýcha předchází pád, fraška od Františka Židlického, 17. 4. 1923

Pan farář a jeho kostelník, fraška od Rudolfa Kneisela, 1923

Světové obrazy, přednáška Enriqua Stanka Vráze, 31. 5. 1923

Pražský žid, drama Josefa Jiřího Kollára, 6. a 7. 7. 1923

Lesní panna, kouzelná hra Josefa Kajetána Tyla, 7. 10. 1923

Nevěsta za českou korunu, hra ze života Archleba Ludka, 24. 9. 1923

Sražený orel, drama Jana Morávka, 10. 11. 1923

Mikulášská, taneční zábava, 1. 12. 1923

Třetí zvonění, veselohra Václava Štecha, 25. 12. 1923

Kde se hrály první dvě frašky, nevíme. V červenci roku 1923 je ale doloženo, že spolek účinkoval na sále v čp. 1 (roku 1920 jej koupila rodina Černých): tam se hrála tragédie J. J. Kollára *Pražský žid*. Ochotníci však hráli také v přírodě, obvykle v měšické bažantnici nebo v Bášti.

O představení kouzelné hry J. K. Tyla *Lesní panna* zapsal režisér František Nápravník výstižné

Divadelní představení z první republiky

1936 – Jízdní hlídka

postřehy: „7. 10. 1923 se hrálo představení *Lesní panna*, dramatická báchorka, která spojuje jadrou komiku rázovitých postav lidových s pohádkovou romantičností zjevů nadpřirozených bystrou satirou soudobých nešvarů s náladou prostoduše báchorkovou a láskou k lidovému bytu českému s úmysly mravoučenosti. V této hře hrálo mnoho hochů co statisti. Režisér Nápravník nabádal hochy, aby při scéně přepadnutí indiánů hodně tyto proháněli košťatama. Hoši slíbili uposlechnout rady staršího. Při hře však syn režiséra Bohouš uchopil v zápalu hry místo koštěte kladivo, které hodil za prchajícím indiánem. Jen tak tak, že prchající uhnul hlavou, jinak snad by bývala tekla krev. Nepřejte si potom vidět dozvuky za scénou, kdy táta krotl horkokrevného syna ochotníka a „chválil“ jeho horlivost.“

Od svého počátku v roce 1923 se divadelní Spolek DOL dělil na dvě skupiny – uměleckou a technickou. K té první patřily dámy Oličová, Hnízdová, Ulbrichová, Hlušíčková, Nápravníková a z pánů Nápravník, Pelc, Tesařík. Kromě toho byli ve spolku „obojživelníci“, jak se sami nazývali, jako František Hoberlandt a Josef Kuthan.

V létě 1924 se hrála velice líbivá operetka *Kráska ze Šumavy*, a to dokonce vícekrát: dvakrát v Líbeznicih, jednou v Bášti a jednou v Měšicích

v přírodě v zámecké bažantnici. V této operetce vystupovali kromě jiných Pelc, Hnízdová, Oličová, Ulbrich, Nápravník, Olič atd. Když měla být *Kráska ze Šumavy* hrána v přírodě v bažantnici v Měšicích, od rána pršelo. Herci vyrazili až teprve odpoledne, kdy se počasí vyjasnilo. Obecenstvo se sešlo ve velkém počtu, ale na počasí dál nevěřil herec Kouřimský z Bástě, který měl hrát hajného, poměrně důležitou roli. Představení viselo na vlásku: „Bratr Olič se tedy svlékl ze svých šatů a oblékl do pravých šatů hajného a převzal úlohu za nepřítomného Kouřimského.“ Tím byla našťastí situace zachráněna, představení se vydařilo. Pamětníci připomínali, že tehdy byla jako host přítomna patnáctiletá *Marie Podvalová*, později slavná operní pěvkyně provdaná Kriebelová.

Intermezzo – Čapkův Loupežník

Vzpomínky JUDr. Emila Jiřího Pavely:

„Zajížděl jsem se svými rodiči každoročně na hlavní prázdniny do Líbeznice, kam otec, líbeznický rodák, vždy tihl a zůstal jim věren po celý svůj život. My děti jsme rovněž rádi do Líbeznice zajížděli, zejména můj bratr a já jsme rostli s prostředím tamějším, což se zejména projevovovalo naší divadelní

Olga Oličová v roli Boženy Němcové v představení *Život není sen* z roku 1943 (autor hry F. Tetauer)

ochotnickou činností, ve které jsme kráčeli v tradicích založených naším otcem a jeho sourozenci i jeho spolupracovníky a přáteli, při čemž náš otec v mnohém nám byl radou svými zkušenostmi i skutkem nápomocen.

Když jsem v roce 1924 dlel jako vysokoškolák v Líbeznicích o hlavních prázdninách, tu jsem byl br. Blechou, členem líbeznické Tělocvičné jednoty Sokol, požádán, abych „dal dohromady“, jak se v ochotnické hantýrce tehdy říkalo, „nějaké divadlo“, že mne všichni všestranně podpoří. Sokol potřeboval finance na tělocvičné nářadí a divadelní představení byla jedna z možností, jak je získat. Co do volby divadelní hry i jinak mně byla ponechána úplná volnost.

Slíbil jsem a ihned jsem se dal s chutí do práce, třebaže to znamenalo, že po dobu nejméně jednoho měsíce budu muset odložit studium a přípravu ke státním zkouškám na právnické fakultě Masarykovy university v Brně. Práce divadelní mne však lákala. Vydobyl jsem si sice již v roce 1922 v brněnském starém divadle ostruh divadelního ochotníka ve Šte-

chově hře *Ohnivá země* v roli Jerie, ale tentokrát poprvé jsem měl vésti režii, hrát jednu z hlavních rolí, navrhnout výpravu a vůbec „dát divadlo celé dohromady“. Nebyla to maličkost, nýbrž naopak velká zodpovědnost, ale šel jsem do toho s chutí mladého člověka zaníceného pro divadlo celou svou duší, a to znamenalo již poloviční úspěch.

Rozhodl jsem se pro hru Karla Čapka *Loupežník*, která docílila v nedávné tehdy poměrně době velkých úspěchů v Národním divadle v Praze a v Brně, kde jsem hru tuto také viděl a měl ještě v dobré paměti.

Studovalo se podle II. vydání dr. Ot. Štorcha-Mariena v Praze, vydaného jako desátý svazek edice Aventinum. Kniha byla značně drahá na tehdejší dobu, tak jsme koupili pouze 4 výtisky a ostatní role si roze-psali, o což se velkou ochotou postaral můj otec a bylo pozorovat, že činí tak rád a že celý ožil. Pravděpodobně vzpomínkami na své mládí, na dobu svého „ochotničení“. Původně se mělo hrát již 7. září 1924, když ale pro psaní a zdržení různého druhu, v neposlední řadě také pro žňové práce,

došlo k první schůzce za účelem rozdělení rolí a k prvnímu čtení teprve 25. srpna 1924, nebylo pochopitelně možno dodržeti původní termín a k představení došlo teprve v neděli 28. září 1924.

Text divadelního plakátu zněl takto:

Tělocvičná jednota „Sokol“ v Líbeznicích
V neděli dne 28. září 1924 o 8. hodině večerní
V sále „U Tišnovských“ Karel Čapek:

„Loupežník.“

Boj nespoutaného mládí s rozvázným stářím –
Komedie o prologu a třech dějstvích.
Hráno s velkým úspěchem na Národním divadle
v Praze a v Brně.

Osoby

Prolog – J. Hoberlandt
Profesor – P. Kuchař
Jeho choť – P. Hnízdová
Mimi, její dcera – O. Oličová
Lola, druhá dcera – M. Ublová
Loupežník – E. Pavelka, j. h.
Cikánka – A. Polívková
Myslivec – K. Pelc
Šefl – F. Hoberlandt
Starosta – J. Hoberlandt
Soused – K. Eliáš
Učitel – F. Koubek
Havíř – J. Pelc
Kaprál – J. Fríc
Franta – J. Eliáš
Hajní, vojáci, kluci, pytláci a lid.
Děj v severovýchodních Čechách za naší doby.
Režie a výprava: Emil Pavelka j. h. Ceny: I. místo
K 6,-, II. místo K 4,-, stání K 2,-

Funkci inspicienta zastával J. Zíka a napovídal K. Turek. Ke změně obsazení během studování hry, což bývá obvyklou bolestí a velkou starostí režisérů ochotnického divadla, celkem nedošlo. Jen pro roli profesora byl původně určen učitel Řehka, který však ještě před započítím zkoušek odřekl, jelikož odjel na dovolenou. Během zkoušek si pak vyměnily vzájemnou dohodou svoje role M. Ublová a A. Rosůlková, což nezpůsobilo tehdy rovněž žádných potíží. Hra byla obsazena takto nejlepším tehdy po ruce jsoucím kádrem líbeznických ochotníků.

Zkoušelo se nejprve v malém sále U Tišnovských, později ve velkém sále. Hra se studovala v původním znění bez nějakých velkých škrtů. Pokud se vůbec škrtalo, byla to jen některá slova, která činila hercům ty neb ony potíže, neb která vyžadovala zjednodušené režie a příkaz skromných prostředků výpravy, a tak bylo nutno improvizovat, což se celkem zdařilo. Největším problémem byl dům s balkonem, tedy poschodový, neboť jeviště mělo poměrně malou výšku. Vyřešili jsme to tak, že jsme místo balkonu použili okna vyššího, k němuž se vystupovalo po přistaveném lešení. Potíže také působila zeď před domem, která musela být zpevněna tak, aby Loupežník mohl ji přelézati a na ní sedět i hrát. I to se zvládlo, a tak když jsem ještě namaloval velkou břizu, která stála uprostřed scény a před kterou na přistavené zahradní lavičce se odehrála ve svitu měsíce milostná scéna mezi Mimi a Loupežníkem, která se velmi zdařila a jež nám také vyhrála celé představení, podařilo se s těmi primitivními jsoucími prostředky vytvořit pěknou a dobrým dojmem působící scénu, která zasazením vhodných světelných efektů splnila v každém směru svoje poslání.

Představení se konalo před přeplněným jevištěm a mělo hladký průběh až na žertovné příhody a nedopatření, bez nichž si nelze ochotnické divadlo představit. Tak ku př. v prvním jednání myslivci střelícím po Loupežníkovi za žádnou cenu puška nechťela spustit, a když Loupežník spadl bez rány se zdi a rána z pušky byla napodobena za scénou plesknutím, tu tedy jako obyčejně puška spustila. Obecenstvo přý to až na „zasvěcené odborníky“ nepostřehlo v zápalu sledování hry, která jinak měla dobrý spád.

Při dobývání domku obsazeného Loupežníkem ve II. jednání bral kovář J. Kos svoji úlohu kováře podle svého oboru tak poctivě, že by býval bušením na chatrná dvířka svým „opravdovým“ perlikem málem vyvrátil nejenom dveře, ale i celou kulisu domu i s lešením, na němž jsem stál s Mimi. I to však dobře dopadlo bez škodlivého účinku na dobrý průběh hry, a aniž by to hlediště zpozorovalo. Potvrdilo jen to, že již tehdy přítel J. Kos měl smysl pro realismus.

Hra měla skutečný úspěch a dlouho byla předmětem hovorů líbeznických občanů. Pro mne pak byla prvním odrazovým můstkem k další mé dlouholeté divadelní a ochotnické činnosti na mých pozdějších působištích ve městě Žďáře na Moravě a v Telči. Zde poprvé jsem použil zásady, že ochotníci oddaní věci a mající již určité zkušenosti mají provozovat na ochotnických scénách i repertoární hry velkých městských divadel a nemají se omezovat jen na obvyklé hry ochotnických scén, mnohdy bez valné kulturní ceny. Tím konají záslužné dílo, seznamující ty, kteří neměli možnost zajíždět do velkých měst k návštěvě divadel, s velkými hrami významných autorů.

Tím skončila se moje přímá účast na práci divadelních ochotníků v Líbeznicích a od té doby, zajišťuje jen na krátkou dobu do Líbeznic o hlavních prázdninách, nemohl jsem se již k mé velké lítosti zúčastnit na ní se hrou ani režii a podílel jsem se jen radou či menšími podřadnějšími pracemi při ochotnické činnosti mého bratra Miroslava, pokud jsem v Líbeznicích byl náhodou přítomen, když se nějaké ochotnické divadelní představení pořádalo. Stále jsem se však o činnost líbeznických ochotníků zajímal a dal jsem se s bratrem, pokud jsem byl zde v Líbeznicích, vždy podrobně informovat a měl jsem radost, že ochotnická divadelní činnost se zdárně vyvíjí.

Stanovy Spolku divadelních ochotníků Líbeznice

Stanovy Spolku divadelních ochotníků Líbeznice (Spolku DOL) byly schváleny Zemským úřadem v Praze 11. března 1926 pod. č. j. 2/A 96.947/AA 5662. Ve stanovách bylo výslovně uvedeno: „Účelem spolku jest: pěstovati dramatické umění a dramatickou literaturu českou, buditi zájem o české umění divadelní v nejširších kruzích lidových, pracovat ke zvýšení mravní a kulturní úrovně života duševního i společenského, podporovat podniky veřejně prospěšné a pracovat o uskutečnění snah a cílů Ústřední matice divadelního ochotnictva.“ Cílem spolku bylo: „Postavení vlastního divadla lidového v Líbeznicích.“

Jako vedení spolku byli zapsáni: protektor – František Židlický, předseda – Karel Pelc, místopředseda – Václav Novák, jednatel – Josef Kuthan, knihovník – Josefa Ulbrichová, hospodář – Josef Zika, režisér I. – František Nápravník, režisér II. – Jaroslav Kos, revisori – Vladimír Olíč a J. Hoberlandt.

Jako činní členové byli zapsáni: A. Barбора, J. Kos, A. Lhota, F. Bittner, L. Kos, V. Nestával, Jar. Bělík, S. Kos, F. Pelc, A. Böhm, J. Koubek, J. Pelc, J. Eliáš, E. Hlušíčková, M. Pokorný, Jos. Fric, P. Hnízdová, V. Rosůlek, V. Fromm, A. Jiskrová, A. Rybák, Jar. Hamršíd, B. Nápravníková, V. Šedina, K. Hamršíd, V. Šedinová, E. Šmatlák, V. Hlušíčka, A. Štemproková, R. Štemprok, F. Hoberlandt, H. Tomková, J. Tesařík, L. Jetel, A. Krátká, V. Tomek. Přispívajícími členy byli: V. Baloun, M. Hrušková, J. Novák, A. Cikánek, A. Kuthanová, V. Novák, A. Hamršíd, A. Pelcová, A. Tesařík, B. Hruška, A. Rosůlková, V. Turek.

Souběžně se Spolkem DOL v Líbeznicích hráli divadlo za první republiky také hasiči, fotbalisté a Dělnická tělocvičná jednota, později Federace, a to na sále U Rosendorfů v čp. 31, kde byl prostor, který sloužil jednak jako divadelní sál, jednak jako tělocvična, příležitostně také jako školní třída. K vybavení sálu náležela rovněž malá místnost, kde se herci převlékali a líčili. Ale muselo se do něj projít přes výčep, což bylo pro některé návštěvníky nepříjemné.

19. srpna 1928 – SDOL se účastnil příprav dožínkových slavností

Divadelní sál U Černých

Spolek DOL časem natrvalo přesídlil do sálu hostince U Černých v čp. 1, kde získal zázemí. Výhodou zde bylo, že pódium a kulisy se nemusely po představení uklízet. Mohlo se zkoušet přímo na jevišti. K líčení a převlékání byl zapůjčen pokojík zvaný „Kosovák“.

Portál a pódium

Portál byl zděný, byl součástí sálu. Opona v portále byla látková, v půli jeviště dělená na rozhrnování, zbarvená různobarevnými nepravidelnými ornamenty. Pódium stálo na dřevěných kozách a postupně se zdokonalovalo, protože po okrajích zůstávaly mezery a při neopatrném kroku na scénu hrozil pád. Na okrajích pódia byly rampy s barevnými žárovkami, které se daly libovolně ovládat, eventuálně je bylo možné tlumit vodním reostatem. Před pódium byl stupeň, kterým se pohodlně dalo vstupovat na jeviště, což bylo pohodlné například při zkouškách, ale i při literárních večerech.

Kulisy

Předpokladem pro bohatá výpravná představení bylo vybavení kulisami a těch byl opravdu dostatek. Daly se postavit do tří symetrických stěn. Jejich rozmanitost umožňovala stavět různé arkýře a zákoutí. Malba pokojů byla prostá, neutrální. Pro různost pokojů se používaly speciální doplňky, které se zavěšovaly na dílce neutrálních stěn pokojů. Doplňky byly oboustranné, malované, a to základní barvou zelenou se zlatými ornamenty, z druhé strany byla základní barva modrá a ornament stříbrný. Tím se dalo docílit při jedné dekoraci i tří druhů pokojů podle toho, byl-li pokoj bez přidaných doplňků nebo s nimi. Od hry *Jízdní hlídka* byl na druhé straně kulisy pokojů vymalován srub. Jednotlivé díly se spojovaly provazem, který se omotal přes špalíky přibité na laťové konstrukci kulis. Později byly díly spojovány speciálními napínacími šrouby, aby byla celá konstrukce postavené dekorace pevnější. Strop byl nízký těsně nad kulisami, tam se vešly jen dvě latě, na něž se zavěšovaly blankytné modré sufity. Ty se daly použít i pro scénu z přírody.

Kromě uvedeného pokojů bylo k dispozici zadní plátěné proscénium, na jehož jedné straně byla namalována tři gotická okna, což se dalo použít pro dekoraci kostela nebo rytířského či soudního sálu. Na druhé straně proscénia pak byl namalován šlechtěný park.

Pro speciální dekoraci byl připraven barokní portál se třemi oblouky, které byly použity při hře

Jedenácté přikázání a v přírodě při *Veselé vojně*. Na papírovém proscénium bylo namalováno Staré Město pražské se zelenou věží Mikulášského kostela. Toto proscénium figurovalo ve hrách *Pražský žid* a *Evino nedůstojné povolání*. Jako doplněk dekoraci pokojů byly používány zelené záclony na dveře, které byly v inventáři spolku.

Pro znázornění lesního porostu byly k dispozici lesní kulisy, a to tři boční, jedna levá a dvě pravé, na kterých byly vymalovány listnaté stromy. Další možností bylo proscéniové plátno, na jehož jedné straně byl namalován les v perspektivě s cestou ztrácející se v pozadí, a dvoje sufitu stromové. Uprostřed scény bylo možné umístit samostatný plátěný strom.

Na druhé straně zadního lesního proscénia byla namalována náves. K tomu bylo jedno selské stavení levé a na druhé straně pravé. Kromě toho byla ve vybavení jedna balustráda, sloupkové zábradlí rovné, nízké a schodišťové postranice za zábradlím. Pro představení v přírodě byly zakoupeny kulisy z inventáře Národního divadla, a to venkovská chalupa s šindelovou střechou a k ní ještě jedna nižší chalupa, kus omítnuté zdi s vrátky a část cihlové zdi. Tyto kulisy však poškodil zub času, jelikož byly nevhodně uskladněny na hambalcích otevřené kůlny na dvoře pana Černého v čp. 1, kde hnízili holubi. Navíc při stěhování a půjčování trpěla dřevěná konstrukce a plátno se stářím potrhlo.

Ze vzpomínek dalších pamětníků

Miroslav Pavelka vzpomínal: „Hráti divadlo na sále nebo v přírodě jako vše na světě mělo své výhody i nevýhody. Hrálo-li se na sále, nebylo to podmíněno počasím, ale byl zase menší zisk, ježto do sálu se nevešlo tolik publika. Bylo méně práce, takže se mohlo více času věnovat výpravě. Zkoušky se mohly provádět přímo na scéně, takže hrající se hned na začátku studia hry seznámili s jevištěm. Jedna z velkých nevýhod hraní na sále bylo chodit zvát po čísle. Bývalo to obvykle týden před hraním. Zvalo se na tři party, této práci se nevyhýbal ani náš »děda«, který byl rád všude viděn. Zažilo se při tom mnoho příhod veselých i smutných. Zvát se chodilo po kostele a končovalo se o hodinách poledních.“ Bratr Hoberlandt vzpomínal na rok 1925: „Ve hře ‚Cikánčina pomsta‘ v jedné scéně cikáni vařili v kotlíku maso. Stará umírající cikánka žádala o kousek horkého masa, aby si zahřála chladnoucí rty. Hrající vyhověli jejímu přání, jak jim úloha kázala, avšak s velmi velkým sebezapřením, kousajíc se při tom do rtů, aby nevyprskli ve smích. Nebylo také divu, neb místo horkého masa podával jí cikán studený třesoucí se – sulc.“

Divadlo za hospodářské krize

V letech 1928–1931 hrávaly v obci divadlo opět i jiné spolky. Jedním z důvodů byla možnost získání finančních prostředků na činnost. Členové Spolku DOL hostovali také v divadelních představeních pořádaných Sokolem, Junákem, Sbohem dobrovolných hasičů nebo spolkem Dobromil či Vlastenecko-dobročinnou obcí baráčníků. V hostinci U Rosendorfu v čp. 31 hrávala divadelní skupina Proletklub z Vysočan. Skupinu vedl režisér Spitzer.

Divadelní Spolek DOL svou činností podporoval i charitativní akce: „Bylo dáváno divadelní představení dne 25. prosince 1932 v měšické bažantnici „Má matička chudá“, byla od Fr. Laška a Baleje. Druhý den se konala na sále čp. 44 vánoční nadílka pro děti s proslovem a recitací. Přítomné děti byly obdarovány koledou, 20 dětí obdrželo obuv nebo šatstvo. Výběr dětí byl učiněn Obecním úřadem. Velkým zadostiučiněním pro účinkující byla radost zářících očí obdarovaných dětí. Toť se ví, neobešlo se to bez obvyklých závistivých řečí. Matky obdarovaných byly rády a vděčné, ty, na které se nedostalo nebo nebyly vybrány, záviděly těm druhým. Věrní však heslu, které měl na statku pan statkář Hořánek: „At děláš, co děláš, všem se nezachováš, a proto nic nedbej a podle svého vždy jednej!“, konal spolek dále práci nejen výchovatskou, kulturní, ale i podpůrnou.“

K nejúspěšnější představení patřila hra *Jízdní hlídka* od Františka Langera. Dávala se 7. a 8. března roku 1936. Spolek DOL ji sehrál společně se 77. klubem Oldskautů k uctění památky 89. narozenin prezidenta Masaryka pod protektorátem Obce legionářské a obecního zastupitelstva v režii Josefa Kuthana a s výpravou Miroslava Pavelky. Představení se konalo v sále U Tišnovských. Kulisy vymaloval místní malíř Václav Severa. Portál s pódium zapůjčil místní Sokol. Děj se odehrával v ruské tajce roku 1919. Kulisy byly laděny v duchu národním.

František Langer

Jízdní hlídka

Spolek DOL

7. a 8. března 1936 v sále U Tišnovských

Osoby a obsazení:

Matějka – M. Pavelka

Kalaš – J. Ulbrich

Soukup – J. Sýkora

Saidl – J. Slabý

Hašek – J. Řehka

Valenta – F. Hoberlandt

Nedbal – V. Kopicčka

Strnad – J. Kulhánek

Tajožný – J. Kuthan

Starší zajatec – J. Hoberlandt

Mladší zajatec – K. Pelc

Mužik – J. Kos

Hra byla nastudována díky součinnosti pánů J. Slabého a pana učitele J. Řehky. Kroje zapůjčila obec legionářská, pušky se střelivem 28. pěší pluk.

Před premiérou pronesl slavnostní projev majitel velkostatku čp. 36 pan Václav Srb, major ve výslužbě, který byl ruským legionářem. Po jeho vystoupení byla hrána československá národní hymna.

Na pódiu byla zdařile vyvedena „ruská těpluška“, obydlí v tajce, zhotovené ze zčernalých trámů, které obývala hlídka osmi vojáky, českých legionářů. Byli navzájem sehnání, střežili bezpečí svých spolubojovníků i civilistů. Panovala mezi nimi přátelská atmosféra a vzájemný respekt. Toto představení skutečně patřilo k těm nejlepším.

Období druhé světové války

Rok 1939

V letech 1938, 1939, 1940 a 1941 nebyla činnost spolku žádná. Jakmile hraní divadla ustalo, spolek byl z místnosti v hostinci čp. 1 vypovězen. Kulisy byly uloženy u Josefa Kosa. Ten také popřál ke svatbě Miroslavu Pavelkovi obvyklým darem a gratulací.

Rok 1940

Z prostředků spolku bylo darováno místní škole 1 400 korun na vaření polévky pro chudé. A byla svolána valná hromada, na které padl návrh spolek zrušit a darovat jeviště na zařízení místním hasičům. Nakonec se došlo k závěru, že se zařízení propůjčí na tři roky. V tomto roce se ženil Josef Kulhánek.

Rok 1941

Život spolku se ocitl téměř v agonii.

Rok 1942

Veškerá agenda písemná a komunikace s úřady musely být vedeny německo-česky. V roce 1942 svitlo spolku určité oživení zájmem nových členů. Život spolku se opětovně začal probouzet. Podarilo se nastudovat a v premiéře odehrát drama *Domov* od Hermannu Sudermanna, známé také z filmu.

Režirování se aktivně ujal Jaroslav Svoboda. Pro další představení vybral české jednoaktovky od Ladislava Stroupežnického *V panském čeledníku* a *Zvíkovský rarášek*. Veřejnost představení přijala s nadšením a vnímala je jako potřebné povzbuzení v dusné době. Hrlo se 19. září 1942.

Ladislav Stroupežnický

In der Schlossgesindestube – V panském čeledníku

Alexandr Dejm ze Stříteže – Josef Kulhánek

Polixena, jeho žena – Zdenka Ziková

Henryk, jejich syn – Blanka Svobodová

Mikuláš Hříběl z Buzovic – Václav Černý

Kátla, vdova panská, šafářka a hospodyně

– Vlasta Tintěrová

Jiřík, její syn – Libuše Fotrová

Vavřinec Slunce, švec z městyse Mirotic –

Jaroslav Svoboda

Šimon Talacko z Ještic – Berta Srb

Ondřej Běštin – Josef Friedrich

Benda Muzikář – Josef Hrouda

Za laskavého půjčení dobových kostýmů od K. Popilky z Kobylis.

Dekorace vymaloval Václav Severa. Scénář Josef Hrouda. Režie Jaroslav Svoboda.

Ladislav Stroupežnický

Zwikauer Teufelsbursch – Zvíkovský rarášek

Křištov za Švamberka – Josef Čapek

Eliška, jeho manželka – Eva Srbová

Petr, jejich syn – Jaroslav Aim

Salomena, klíčnice – Bož. Žemličková

Markéta – Dana Králová

Mikuláš Dačický z Heslova – Jan Srb

Michálek, páže – Miluše Plachá

Za laskavého půjčení dobových kostýmů od K. Popilky z Kobylis.

Dekorace vymaloval Václav Severa. Scénář Josef Hrouda. Režie Jaroslav Svoboda.

Od této doby se datuje, že se již nechodilo zvat od čísla k číslu, nýbrž se pouze venku vylepily plakáty. Odpadla tím jedna nemilá práce, což bylo kvitováno členstvem. Následovaly zpěvohra *Seděla pod borovičkou* od Slávky Grohmannové a drama *Bártova pomsta* od Jiřího Hory.

Rok 1943

Dvacáté výročí Spolku DOL bylo oslaveno opět již ochotnickou činností. V lednu byla hrána fraška *Kontrolor Plašmuška aneb Bejvávalo* – „veselá hra z nedávné doby“, v dubnu veselohra *Prodaný dědeček*, v máji životopisná hra *Život není sen*, v červnu komedie *Strídavě oblačno*.

K nejúspěšnější patřila právě zmíněná hra Franka Tetauera *Život není sen* o osudech Boženy Němcové: byla reprizována celkem pětkrát. Představitelka Boženy Němcové Olga Oličová zahrála v titulní postavě svou životní roli. Pořídila si kostým podle portréty spisovatelky Němcové od malíře Josefa Vojtěcha Hellicha. Olga Oličová Pokorná byla jednou z nejtalentovanějších líbeznických ochotnic hereček.

Rok 1944

V pátém roce druhé světové války měli líbezníci ochotníci celkem 64 členů. Sepsání byli v pořadí:

1. František Nápravník, předseda a čestný člen zakládající, 2. Jaromír Ulbrich, místopředseda a člen zakládající, 3. Josefa Ulbrichová, členka zakládající, 4. Vladimír Olič, pokladník, zakládající, 5. Olga Oličová, zakládající, 6. Hoberlandt, zakládající, 7. Karel Hameršmíd, zakládající, 8. Antonín Zíka, zakládající, 9. Josef Hoberlandt, zakládající, 10. Antonín Böhm, zakládající, 11. Milada Šitlerová, 12. Ing. Václav Dobíáš, 13. Antonín Špička, 14. Josef Kulhánek, 15. Václav Sinecký, 16. Miroslav Pavelka, 17. Jaroslav Svoboda, režisér, 18. Josef Hrouda, jednatel, 19. Josef Friedrich, 20. Miloslav Friedrich, 21. Ladislav Brodský, 22. Václav Černý, hospodář, 23. Jaroslav Černý, 24. Robert Srb, 25. Jaroslav Aim, 26. Libuše Fotrová, 27. Miloslav Kheil, 28. Vojtěch Kopicčka, 29. Josef Turek, 30. Ladislav Žemlička, 31. Marie Krátká, 32. Zdeňka Ziková, 33. Vlasta Hašková rozená Hlušičková, 34. Božena Rounová, 35. Miloslav Hlaváček, 36. Jaroslava Kosová, 37. Marie Rosendorfová, 38. Josef Čapek, 39. Božena Žemličková, 40. Josef Korejs, 41. Jan Srb, 42. Božena Blažejová, 43. Alžběta Pelcová, 44. Olga Pelcová, 45. Jaroslav Kos, zakládající, 46. Vratislav Srb, 47. Eva Srbová, 48. Václav Severa, 49. Marie Bardišová, 50. Jarmila Böhmová, 51. Jaroslav Tiller, 52. Miroslav Jelínek, 53. Marie Severová, 54. Zdeňka Kulháňková, 55. Zdeněk Tytlbach, 56. Vlasta Tintěrová, 57. Bohuslav Zadák, 58. Jaroslav Doležal, 59. Věra Fialová, 60. Blanka Svobodová, 61. Václav Turek, 62. Jarmila Slepíková, 63. Věnceslava Turková, 64. Josef Zíka, zakládající.

Repertoár

Líbeznická divadelní činnost vycházela z původní české tvorby, ale v repertoáru se objevily i hry světových autorů. Divadelní život samozřejmě negativně ovlivnila německá okupace, ale lidé se snažili těžkou dobu přestát po svém. A divadlo jim významně pomáhalo. Každé dobré divadlo po celém světě chce plnit funkci uměleckou a představovat obraz vyspělé společnosti. Ale v době protektorátu dostaly zvláště působivý účinek také operetky, v nichž zněly písně s vlasteneckým obsahem.

V posledním válečném roce byla hrána tato představení: *Vojnarka* (A. Jirásek), *Václav Hrobčický z Hrobčic* (L. Stroupežnický), *Žena, kterou jsem zdědil* (veselohra), *Poslední muž* (F. X. Svoboda), *Vrah jsem já* (detektivní hra), *Honza v zakletém zámku* (V. Baldessari-Plumlovská), *Bohatý chudák* (pohádka).

Zánik spolku DOL

V březnu 1949 ještě dvacet členů zaplatilo členské příspěvky po 20 Kčs a bylo usneseno pokračovat v činnosti, ale spolek již dál žádnou činnost nevyvíjel. Roku 1951 byla podle nařízení vlády rozpuštěna Ústřední matice divadelního ochotnictva. Protože v témže roce se ženil nejzasloužilější člen spolku František Nápravník, obdržel k sňatku koš s potravinami za 1 900 Kčs a poslední schůze Spolku DOL se pak usnesla na likvidaci spolku. Inventář převzal Svaz mládeže, zbylé finance byly darovány čl. státu na nápravu měny.

(Děkuji za spolupráci Ing. Jitce Dudkové, Janě Roedlové, Libuše Schelhoferové a PhDr. Janu Králíkoví. Zdroje: KOREJS, Milan: Paměti divadla v Líbeznicih, Líbeznice, 2005; PAVELKA, Miroslav: Historie divadla v Líbeznicih, Líbeznice, 1966.)

Mgr. Hana Bílková
Foto archiv H. Bílkové a N. Kotosové

OBEČNÍ POLICIE

DUBEN – MĚSÍC BEZPEČNOSTI

V průběhu měsíce dubna uskutečnila Obecní policie Líbeznice ve spolupráci s Obvodním oddělením PČR Odolena Voda sérii preventivních přednášek v ZŠ a ZUŠ Líbeznice. V sedmých třídách se preventivní přednáška týkala problematiky kyberšikan a „predátorů na sociálních sítích“, ve všech osmých třídách se žáci dozvěděli o trestní odpovědnosti, trestných činech a možných trestech.

V mateřské škole Líbeznice a mateřské škole Bašť si ty nejmenší děti prohlédly vybavení obecní policie a dobrovolných hasičů, kdy se poté naučily základy bezpečného chování v dopravě.

Obecní policie při prevenci

NEKONEČNÝ BOJ S Odstavenými VOZIDLY

Strážníci obecní policie mimo jiné provádějí kontrolu dlouhodobě odstavených vozidel v katastru obce, u kterých zejména ověřují, zda má vozidlo platnou technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích, a pokud je tato více než 6 měsíců neplatná, je provozovatel nebo vlastník vozidla vyzván, aby vozidlo z místa odstranil nebo odstranil důvod, pro který nesmí být vozidlo provozováno na pozemních komunikacích. Po uplynutí dvou měsíců ode dne, kdy byl provozovatel vyzván k výše uvedeným úkonům, je vlastník komunikace oprávněn vozidlo z pozemní komunikace odstranit.

V loňském roce řešili strážníci 29 takto odstavených vozidel, z čehož pět vozidel bylo odstraněno vlastníkem komunikace – obcí. V letošním roce bylo již řešeno 10 vozidel a dvě vozidla byla otažena vlastníkem pozemní komunikace.

Rudolf Sedlák
foto archiv OP

Odstavené vozidlo bez značek

TÉMA

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ

Jako každý rok proběhla tradiční veřejná akce Český den proti rakovině, kterou organizuje Liga proti rakovině Praha. Ve středu 10. května pomáhali skauti a skautky z našeho střediska Willi Líbeznice při prodeji kytiček již od brzkého rána. Prodávalo se v Líbezních, Hovorčovicích a na Ládví. Za naše skautské středisko celou akci zaštiťuje Pavla Figallová zvaná Kremrole.

Zakoupením kytičky měsíčku lékařského za minimální cenu 20 Kč je organizace schopna plnit své poslání. Cílem sbírky je preventivně působit na širokou veřejnost prostřednictvím letáků s informacemi. Liga proti rakovině Praha se snaží šířit informace o nádorové prevenci, zlepšit kvalitu života onkologických pacientů, podporovat onkologickou výuku, výzkum a vybavení onkologických center. Hlavním tématem byla letos rakovina plic a dýchacích cest.

Děkujeme všem, kdo se pravidelně zapojují, vyjádří svoji podporu zakoupením kytičky a připnou si ji na svůj kabát, mikinu nebo školní batůžek.

Adéla Figallová – „Čoky“

Skauti a skautky z našeho střediska Willi Líbeznice prodávali kytičky již od brzkého rána

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

PRVNÍ AMATÉRSKÝ NOHEJBALOVÝ TURNAJ 2023

Turnaj se odehrál v místní Sportovní hale Na Chrupavce 15. dubna 2023 v počtu devíti týmů z deseti za spolupráce Obce Líbeznic a pořadatele MotoForYou, s. r. o. Jelikož se jednalo o celodenní aktivitu, bylo kromě sportovní haly připraveno i pohoštění v přilehlém bistru Žlutá karta.

Na prvním místě se umístili Leváci, tým s plným počtem vyhraných zápasů. Jako druhí pak #DyckyRum a za nimi v těsném bodovém rozdílu Pražští ptáci. Zápas mezi těmito jednotlivými týmy byl víc než záživný, jelikož síly těchto týmů byly z počátku značně vyrovnané. Body se dávaly za dva odehrané sety, kdy bylo možné dostat dva body za vyhraný set a jeden bod za remízu. Atmosféru doplňoval i fakt, že turnaj se konal v přátelském prostředí naší sportovní haly a hráčů z Líbeznic, Měšic, Nové Vsi

Vítězové turnaje

foto nohejbal

a Prahy. Soutěžilo se o zajímavé výhry. Na prvních třech místech bylo možné vyhrát cestovní tašku, dárkový poukaz na zapůjčení skútrů nebo stany.

Pořadatelé plánují akci opakovat, a to na podzim tohoto roku. Věříme, že se seje opět dost kva-

litních amatérských týmů a úroveň turnaje zase posuneme o kousek výše. Bylo vidět, že u některých je trénink potřeba.

František Ludvík

TAK SE NÁM TO MOC PODAŘILO

V sobotu 29. dubna k nám do haly Na Chrupavku míří zástupy usměvavých, milých žen a fanynek nejen z Líbeznic, ale také z okolních oblastí – z Prahy, Pelhřimova, Jablonce, Rožďalovic... Pozvání k nám totiž přijala žena, kterou pamětnice a milovnice aerobiku mají ve svém srdci, obdivují a se kterou chtějí prožít pěknou sobotu. Pozvání přijala mistryně České republiky, mistryně Evropy a světa, legenda českého aerobiku a v současné době úspěšná podnikatelka v oboru mentálního koučinku Olga Studničková Šípková.

Emoce, které halu ovládaly, byly obrovské. Těšily jsme se, výskaly, smály se, usmívaly i plakaly, ale hlavně radostně cvičily. Olga nám věnovala hodinu klasického aerobiku. Cvičily jsme pěknou a nenáročnou sestavu za doprovodu starých dobrých hitů. Druhá hodina s naším hostem byla pro mnohé z nás nová a jmenovala se Port de Bras. Hodina byla pomalá, ladná, protahovací, krásná. Ani se nám nechtělo skončit, ale následovala pauza, kdy jsme v hale na karimatkách poobědvaly velmi chutný lehký salát a Olga nám povídala o svém minulém a současném životě, o roli babičky, představila projekt Dovychovat a poskytla několik dobrých, milých rad do života.

VŠECHNY JSME SI VESELE ZACVIČILY A DOSTATEČNĚ SE PROTÁHLY

Ve druhé části se cvičilo ve dvou sálech. Ve velké hale si děvčata mohla vesele zatančit na lekci zumbly a salsy. V malém modrém sále proběhla hodina Body Combat a bosu. Poslední společná hodina patřila milé, protahovací a zklidňující józe.

Fitness s Olgou Šípkovou v hale Na Chrupavce

foto -mš-

Závěr dne ukončilo slavnostní losování o hodnotné ceny. Hlavní výherkyně si odnesla zájezd na ostrov Hvar v hodnotě 14 tisíc korun. Chtěli bychom tímto poděkovat všem sponzorům za další hezké ceny – Pekárně Líbeznic, Bistru Statek, Zeleňm potravinám, Salonu Anette, Fitpulsu Břežíněves, Zahradnictví Líbeznic, sportovnímu oblečení Siluet, Zoomarketu u Kačenky, Kadeřnictví Vláda.

Dlouho budeme na Jarní fitness s Olgou Šípkovou vzpomínat a těšit se na příští rok.

Děkujeme všem dívkám, ženám, že jste přišly, užívaly si to a umožnily nám zrealizovat tak báječný den.

Za Líbeznický koloběh Monika Šponerová

DUHOVÉ ZÁVODY 2023

Prosluněná neděle 16. dubna byla jako stvořená pro další ročník našich Duhových atletických závodů. Počasí celého předchozího týdne bylo velmi aprílové, a tak jsme s napětím čekali, jestli se předpovědi na neděli zlepší, protože ještě v pátek to vypadalo na trvalý nedělní déšť. Ale nakonec sluníčko zvítězilo.

Malí i větší sportovci k nám zavítali nejen z Líbeznic a blízkého okolí – z Baště, Tišic, Kostelce nad Labem, Předboje či části Prahy –, ale také ze vzdálenějších lokalit, například z Hradce Králové nebo z jiných atletických oddílů z Čelákovic, Neratovic a Prahy – Jižního Města.

Dopoledne patřilo nejmladším závodníkům. Těch se na startu sešlo celkem 90. Ti úplně nejmenší si zasoutěžili v trojboji, kde sice chyběl dlouhý běh, ale o to víc sil jim zbylo na sprint, skok a hod raketkou. Ti o maličko starší již bojovali ve čtyřboji složeném ze sprintu na 60 m, skoku do dálky, hodu raketkou a běhu na 200 m.

Opoledne přišli na řadu zkušenější atleti. Závodníků se oproti dopoledni sešlo ještě více, celkem 123, takže konkurence byla velká. Všichni porovnali své síly ve čtyřboji, kde nechyběl sprint na 60 m, skok do dálky, běh na 200 m a hod, který byl rozdělen podle ročníků – mladší házeli raketkou a starší vrhali kouli.

Všechny běhy byly měřeny cílovou kamerou našimi osvědčenými časoměři. Letos se nám bohužel nevyhnuly technické problémy a trochu se nám pak odpoledne protáhlo. Ale díky tomu, že rodiče a ostatní diváci mohli odpočívat na lavičkách nebo piknikovcích dekách a k tomu se ještě posilnit skvě-

lým občerstvením pana Štěrbý z Měšic, nikomu to delší čekání zásadně nevadilo.

Při registraci všichni obdrželi drobné dárkové předměty a po dokončení všech disciplín si vysloužili sladkou odměnu v podobě čokolády Milka. Tři nejlepší závodníci a závodnice z každé věkové kategorie obdrželi duhový diplom, speciální plaketu a věcnou odměnu.

Všem účastníkům gratulujeme ke skvělým výkonům. Padla spousta osobáčků, ze kterých máme jako trenéři vždycky obrovskou radost. A také vidět naše líbeznické atlety na stupních vítězů je pro nás nejen velkou odměnou, ale zároveň motivací.

Zároveň si vás dovoluujeme pozvat další závody. Dne 10. června pořádáme spolu s obcí Měšice 2. ročník Magorova běhu v krásném prostředí zámeckého parku a v listopadu pak další ročník našeho Podzimního běhu. Oba závody jsou určeny jak pro děti, tak pro dospělé. Veškeré informace najdete na našem Facebooku a na webových stránkách. Těšíme se na vás.

*tým Atletiky Líbeznice
foto Atletika Líbeznice*

Duhové závody 2023

ZAJÍMAVÉ POVÍDÁNÍ S ALEXEJEM KELINEM

V pondělí 24. dubna se ve skautské klubovně v hale Na Chrupavce uskutečnila beseda s našim spoluobčanem Alexejem Kelinem, kterou organizovala obecní knihovna. Hlavním tématem byla kniha pamětí jeho otce Nikolaje Kelina *Paměti donského Kozáka a českého lékaře*, která vyšla v loňském roce v nakladatelství Jota.

Paměti svého otce Alexej Kelin přeložil do češtiny původně pro svá vnoučata. V ruštině vyšly memoáry kompletně až v roce 2021. Předtím byly vydány jen v redukované podobě, kde byly vypuštěny pasáže popisující zvěrstva Rudé armády.

Otec Alexeje Kelina Nikolaj Kelin byl donský kozák, který studoval lékařskou fakultu v Petrohradu. Maminka byla Češka, narodila se ale v Kyjevě. Po bolševické revoluci v Rusku unikl Nikolaj Kelin jen těsně represím nově nastoleného režimu. Na základě Masarykovy pomocné akce dostal v roce 1921 možnost studovat a žít v Československu. Vystudoval lékařskou fakultu a začal působit jako obvodní lékař v Želivě. Zažil německou okupaci, a když konečně nastalo osvobození, namísto úlevy zažil další těžké okamžiky. Pro ruské emigranty si přijeli sovětské agenti, začalo zatýkání a Nikolaj Kelin čelil krutým výslechům. Se štěstím nakonec přežil.

Povídání s Alexejem Kelinem

foto -vh-

Sám Alexej Kelin poznal metody sovětských vojáků během okupace Československa v srpnu 1968. Po okupaci na několik měsíců emigroval do západního Německa. Nakonec se vrátil, aby se postaral o své rodiče.

Až do roku 2019 byl Alexej Kelin členem Rady vlády pro národnostní menšiny. Osobně se dvakrát setkal i s Vladimírem Putinem. Naposledy v roce

2010 v Soči. Jak sám říká, tehdy mu ještě stejně jako řada dalších lidí věřil, že to myslí dobře.

Setkání a povídání s Alexejem Kelinem je vždy zajímavé a obohacující. Díky rodinné a osobní zkušenosti, zájmu o historii a schopnosti vidět historické události v souvislostech je osobou, která má co říci k současné situaci.

-jh-

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XIII.

Mužem, který způsobil myšlenkový převrat v nazírání na svět, nebyl nikdo jiný než Mikuláš Koperník.

Narodil se 19. února 1473 v Toruni v rodině zámožného kupce a městského radního. Po smrti otce se jeho výchovu ujal strýc, církevní hodnostář Lukáš Watzenrode, který mu umožnil studium na Jagellovské univerzitě v Krakově. Koperník se tam seznámil s Purbarchovou teorií planet. Hloubal nad Alfonsinskými astronomickými tabulkami, které měly rozvinout původní tabulky Ptolemaiovy, a zkoušel provádět první samostatná astronomická měření. Výsledky jeho práce přinesly první stíny pochybností o geocentrické představě světa.

(Georg Purbach, 1423–1461, působil na vídeňské univerzitě, zabýval se praktickými výpočty i astronomickým pozorováním, vydal tabulky zatmění Slunce a Měsíce a pokusil se o syntézu Eudoxova – a Aristotelova – učení o planetárních sférách s Ptolemaiovou soustavou epicyklů a deferentů – pozn. aut.)

Strýc Lukáš vyslal Koperníka na studia do Itálie, v Boloni studoval církevní právo, ale hlavně astronomii a matematiku pod vedením slavného boloňského astronoma Maria de Novary.

(Domenico Mario Novara, 1454–1504, profesor na boloňské univerzitě 21 let – pozn. aut.)

Koperník si osvojil široké vzdělání v oblasti práva, lékařství, botaniky, matematiky, astronomie i klasických jazyků. Kromě Boloni studoval v Římě, Padově a Ferrare.

V roce 1503 se vrátil do Polska, aby se stal kanovníkem kapituly ve Fromborku, tajemníkem a lékařem strýce Lukáše, který zastával funkci warmijského biskupa. Warmije na severu Polska byla samostatným státním celkem v čele s biskupem a byla vklíněna mezi polské království a země ovládané Řádem německých rytířů. Koperník se stal nejvyšším světským úředníkem Warmije, měl na starosti záležitosti politické, hospodářské (sepsal spis o ražení mincí, min-

covní a cenové politice), vojenské (řídil opevňovací práce), správní (rozhodoval o rozdělování pozemků) a mnoho dalších (zhotovil mapu Polska a Litvy). Koperník zůstal po celý život svobodný a vytyčil si tři životní úkoly: vzorně plnit své administrativní povinnosti, jako lékař nezištně pomáhat nemocným a ve volném čase se věnovat své oblíbené vědě – astronomii.

Největším Koperníkovým přínosem bylo zkoumání, zda je správná geocentrická nebo heliocentrická představa světa. Podle něj jednoznačně vítězila heliocentrická představa, ale obával se s touto myšlenkou vystoupit veřejně. Během přibližně třiceti let pracoval na svém díle. Provedl velmi kvalitní pozorování, naměřená data propočítával, rýsoval modely sluneční soustavy a vše důkladně zapisoval. Na základě konkrétních dat byl schopen vyvozovat i obecné zákonitosti.

Teprve na sklonku života dal k dispozici své dílo *O obězích nebeských sfér*, které vyšlo v Norimberku roku 1543. Předpokládá se, že v tištěné podobě Koperník své dílo neviděl, umírá ve stejný rok ve Fromborku zcela ochrnut a se ztrátou paměti.

Ve svém díle podal zcela přesvědčivé důkazy, že nikoli Země, ale Slunce je středem vesmíru a že Země je jen jednou z planet, které kolem Slunce obíhají po svých trajektoriích. Dále určil, že zemská osa svírá s rovinou ekliptiky úhel 66,5 stupně a to má za následek střídání ročních období. Zároveň stanovil, že Země neobíhá kolem Slunce sama, ale společně s dalšími planetami sluneční soustavy.

Těmito objevy Koperník zcela naboural do té doby nevyvratitelnou představu geocentrismu, tedy že Země je středem vesmíru. O osmdesát let později potvrdil Koperníkovu tezi ohledně heliocentrické soustavy německý matematik a hvězdář Johannes Kepler.

Koperníkův spis *De Revolutionibus orbium coelestium libri VI* (šest knih *O obězích sfér nebeských*) zařadila katolická církev roku 1616 na index zakázaných knih. Ke zrušení zákazu šíření Koperníkovy teorie docházelo postupně. V roce 1820 (!) bylo církví povoleno vytištění knihy, jejíž autor se zastával soustavy Koperníkovy, a v roce 1822 rozhodla příslušná římská kongregace, že „tisknouti a vydávati knihy jednající o pohybu Země a klidu Slunce dle všeobecného názoru novějších hvězdářů v Římě je dovoleno“. Přesto ještě ve vydání Indexu zakázaných knih z roku 1834 je Koperníkovu dílo uvedeno. Teprve v dalším vydání Indexu z roku 1835 již Koperníkův spis není zmíněn.

/zdroje: internet, Wikipedie, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD

 Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XXV.

Ve zprávě z r. 1787 vzpomíná se nejprve mnohých dobrodiní, která škole prokázali hrabě Fr. Ant. Nostic se svou chotí, dále duchovních o dobro školy pečlivých, ředitele panství a učitelů, jejichž snahou vzrostl počet žáků na 131. Dále zmiňuje se zpráva o pěstování školního zpěvu; text k písním opatřoval

překládáním cizích textů do češtiny tamější kaplan, nápěvy skládal učitel Fr. Renner. O vyučování a prospěchu žactva uvádí se dále: „Náboženství a mravouce učí se zde mládež více příklady než slovy, potřebným vědomostem více cvičením než výklady. Aby žáci měli ve škole užitek pro život praktický, byli přidržováni k pracím v zahradě zelinářské a ovocné, ve školce i přádelně; dívky pak mimo to učily se šití a pléstí. Aby nastávající hospodáři dovedli pole svá lépe vzdělávat i půdu výnosnější učiniti, byli zvláště s obsahem druhého dílu čítanky obeznávaní.

O všech těchto snahách bylo vydáno svědectví dne 31. května t. r., kdy u přítomnosti paní hraběnky z Nosticů veřejná zkouška se konala. Lidumilná tato paní ozdobila nejlepší žáky krásnými, zvláště k této zkoušce zhotovenými medailkami, jiné hodné žáky a žákyň obdarovala oděvem a dukáty.

V r. 1788 vytknul krajský dozorce školní farní školu líbeznickou jako nejlepší mezi všemi na panství pakoměřickém. Panoval tu pořádek a mrav mezi mládeží, písmo dětí bylo velmi krásné a počtům vyučovalo se důkladně a prakticky. Že se ze školy jako ze zřídla prospěšné vědomosti do obecného života přenášejí, toho dokladem jsou i Líbeznice. Ve škole naučené zpěvy zpívají i lidé dospělí při práci a v prázdných chvílích, ve dnech nedělních a svátečních.

Ve zprávě r. 1786 oznamuje se, že farář Tomáš Weininger zavedl na škole zdejší předání, i lze se nejlepšího prospěchu nadíti, podaří-li se mu (farář) zahálčivé ruce žen a dětí v době zimní užitečně zaměstnat. Později se praví, že se za podpory téhož faráře horlivě pěstuje předání lnu a bavlny a že se rozšířilo odtud i do okolních škol“.

AD

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 5. 1846 narozen polský spisovatel Henryk Sienkiewicz, nositel Nobelovy ceny (1905) – *Quo vadis, Křižáci, Pouští a pralesem*

6. 5. 1871 narozen německý básník, novinář, překladatel Christian Morgenstern – *Šibeniční písně, Melancholie*

14. 5. 1931 narozen český básník, prozaik a dramatik Viktor Dyk – *Krysař, Milá sedmi loupežníků, Devátá vlna*

26. 5. 1900 narozen český básník, spisovatel a překladatel Vítězslav Nezval – *Manon Lescaut, Anička skřítek a Slaměný Hubert, Praha s prsty deště, Básně noci*

26. 5. 1910 narozen český básník Oldřich Mikulášek – *Ortely a milosti, Sóló pro dva dechy*

Realitní makléř pro Líbeznice a okolí

Bydlím tu s Vámi a bude velkou ctí Vám pomoci s prodejem nemovitosti nebo hledáním nového domova.

Daniel Skružný

604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

KALENDÁŘ AKCÍ

1. 6. KONCERT DECHOVÉ TŘÍDY J. POSPÍŠILA, 18:00 hodin
5. 6. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT KLAVÍRNÍ TŘÍDY M. POSPÍŠILOVÉ, 18:00 hodin
6. 6. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT KLAVÍRNÍ TŘÍDY V. DVOŘÁČKOVÉ ŽOFÁKOVÉ, 19:00 hodin
13. 6. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT DECHOVÉ TŘÍDY Z. VOHRYZKOVÉ, 19:00 hodin
14. 6. ABSOLVENTSKÝ KONCERT A KONCERT KYTAROVÉ TŘÍDY P. ŠTASTNÉHO, 18:30 hodin
16. 6. UNIKÁTNÍ VESMÍRNÝ ZÁŽITEK II – MARSMELOUN A HELIOSFÉRA – koncert Radka Bangy – areál ZŠ
16. 6. ABSOLVENTSKÁ VÝSTAVA, 16–18:00 HODIN ATELIÉR A LETNÍ KONCERT ORCHESTRU ZUŠ, 18:30 hodin venkovní pódium
22. 6. KONCERT SMYČCOVÉHO ODDĚLENÍ, 18:00 hodin

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE
ZVE SRDEČNĚ VŠECHNY ŽÁKY I RODIČE A PŘÁTELE ŠKOLY NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, UNIKÁTNÍ VESMÍRNÝ ZÁŽITEK II – MARSMELOUN A HELIOSFÉRA

KONCERT RADEK BANGA

15:00 ZAHÁJENÍ AKCE

15:00 – 24:00 DRUHÁ ČÁST VÝSTAVY UNIKÁTNÍCH DESETIMETROVÝCH MODELŮ,
TENTOKRÁTE **MARS** A **SLUNCE** – PREZENTACE MODELŮ SE KONÁ
VE SPOLUPRÁCI S HVĚZDÁRNOU A PLANETÁRIEM BRNO

16:00 – 18:00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V ZŠ A ZUŠ, VSTUP DO VŠECH PROSTOR
VÝSTAVA PRACÍ ABSOLVENTŮ VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ

21:00 ROZSVÍCENÍ PLANET

KONCERTY:

17:30 TOXIC WASTE

18:30 ORCHESTR ZUŠ POD VEDENÍM JOSEFA POSPÍŠILA

20:00 RADEK BANGA

PO CELOU DOBU KONÁNÍ AKCE ZAJIŠTĚNO OBČERSTVENÍ.

16. 6. 2023 od 15:00 hodin

AREÁL ŠKOLY – VENKOVNÍ PÓDIUM, ŠKOLNÍ FOTBAL. HŘIŠTĚ A OKOLÍ

MERIDIAN

ČESKO-BRITSKÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA

**Dvojazyčná výuka již od
1. třídy**

**Zavedené prostředí
mezinárodní školy**

 +420 778 554 774

 info@skolameridian.cz

 **Frýdlantská 1350/1,
Kobylisy, Praha**

 www.skolameridian.cz

Kontinentální postel LIBRA
s designem Jana Plecháče

Změníme Váš spánek
johann-malle.cz

LIBEZNICKÉ BLUDICKÝ
2023

orientační cyklozávod
(nejen) dvojic okolo Líbeznic
sobota 10. června 2023 od 9:00
start a cíl v Areálu zdraví v Líbeznicích

Žárod se koná za príspevní obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

LIBEZNICKEBLUDICKY.CZ

PinCity

KROUŽKY WORKSHOPY

TÁBORY
PRO DĚTI OD 3 DO 12 LET

NAROZENINOVÉ OSLAVY / PRONÁJEM PROSTOR
CENTRUM JEDUEDU
NA ZVONICI 146. LÍBEZNICE

STEAM

www.jeduedu.cz | e-mail: info@jeduedu.cz | Facebook: [@jeduedu.cz](https://www.facebook.com/jeduedu.cz)

**CHARITATIVNÍ SRAZ
VETERÁNSKÝCH VOZIDEL**

11.6. 2023 MÍROVÉ NÁMĚSTÍ LÍBEZNICE
ZAČÁTEK 11H
PRO JÍŽDKY HISTORICKÝMI VOZY
MUZIKA - OBČERSTVENÍ

AKCE PROJEKCE ZA PODPORY OBCE LÍBEZNICE

POZVÁNKA NA OSLAVY

**90. VÝROČÍ ZALOŽENÍ XVI. ŽUPY
KARLA HAVLÍČKA BOROVSKÉHO PRAHA
SE SÍDLEM V LÍBEZNICÍCH**

A

90 LET VZNIKU OB LÍBEZNICE

**DNE 17. ČERVNA 2023 OD 14,00 HODIN
VE SPORTOVNÍ HALE NA CHRUPAVCE V LÍBEZNICÍCH**

PROGRAM

Slavnostní zasedání
Průvod k památníku padlých
Bohatý kulturní program
Občerstvení

**TĚŠÍME SE NA VAŠI ÚČAST
KROJE A SVĚRÁZY VÍTANY**

SRDEČNĚ ZVE KONŠELSTVO XVI. ŽUPY A OB LÍBEZNICE

Prosíme o sdělení počtu účastníků na oslavách do 15.6.:
e-mail antonie.justychová@seznam.cz, tel. 734 248 048

Zahradnictví Ďáblice

Lesy hl. m. Prahy | více než 95 let pěstujeme zeleň pro Prahu

- listnaté a jehličnaté stromy a keře • ovocné dřeviny • vřesovištní rostliny
- rostliny pnoucí a půdopokryvné • růže – mini, pnoucí, pokryvné, polyanthy, velkokvěté
- trvalky, skalničky, kapradiny a okrasné traviny • balkonové květiny a letničky
- substráty, mulčovací kůra, hnojiva • zahradnické potřeby

K Zahradnictví 582, Praha 8 | tel. 775 565 729, 778 883 161

LESY
HL. M. PRAHY

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

www.zahradnictvidablice.cz

LM ACADEMY

INDIVIDUÁLNÍ FOTBALOVÉ TRÉNINKY

Hrají vaše děti fotbal? Chtějí zlepšit své individuální herní činnosti? Chcete, aby byl trénink přizpůsoben pouze potřebám vašeho dítěte, aby co nejlépe fotbalově rostlo?

Tak právě pro vás jsme tady.

Termíny: dle dohody

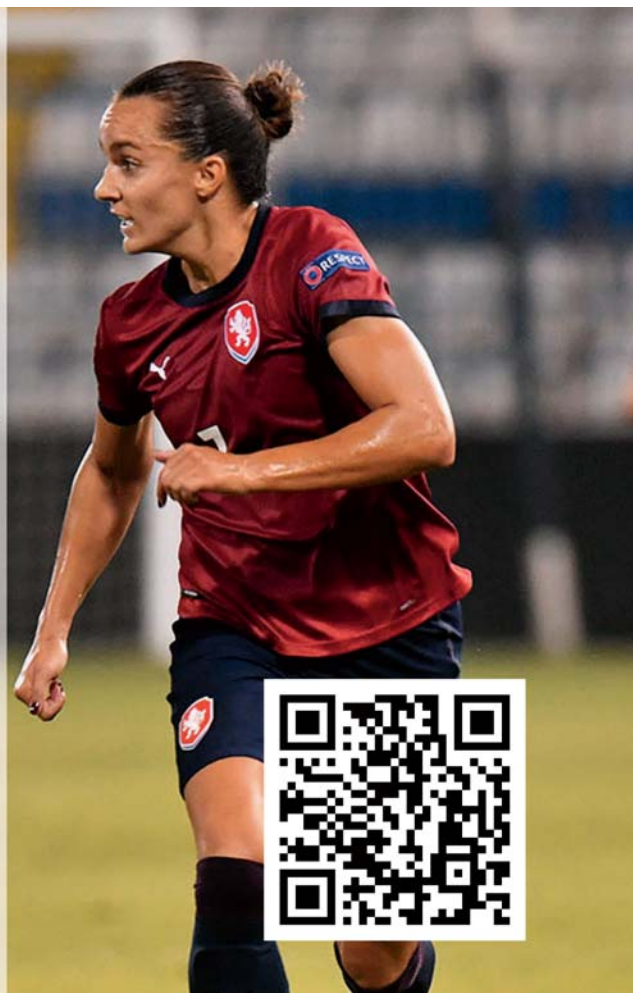
Místo: Větrušice u Klecan

Individuální tréninky probíhají pod vedením Lucie Martínkové a zkušených trenérů.

Cena: od 499 Kč / hod.

Přihlašování probíhá na webu

www.lmacademy.cz

REZIDENCE U LESA, ODOLENA VODA

IHNEDE K NASTĚHOVÁNÍ

- nízkoenergetické bydlení (PENB A - mimořádně úsporné)
- byty 1+kk, 2+kk, 3+kk, 4+kk
- vlastní parkování v podzemních garážích, sklep
- jen 25 minut na metro Kobylisy
- vynikající občanská vybavenost

www.rezidenceulesa.cz

tel.: 728 488 901, 737 867 604

KALENDÁŘ AKCÍ 2023

	2. 6. NOC KOSTELŮ		26. 8. COUNTRY VEČER
– Areál zdraví
	3. 6. DĚTSKÝ DEN
– Areál zdraví		2. 9. VINNÝ KOŠT
– Mírové náměstí
	7. 6. TANEČNÍ AKADEMIE, 19:00 hodin		2. 9. LÍBEZNICKÝ KOLOBĚH
– Areál zdraví
	10. 6. FARMÁŘSKÉ TRHY
– Mírové náměstí		9. 9. POSVÍCENÍ
– Sportovní hala Na Chrupavce
	10. 6. LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY
– Areál zdraví		30. 9. PODZIMNÍ ZÁBAVA – BARÁČNÍCI
– Restaurace u Kouzelníka
	11. 6. CHARITATIVNÍ SRAZ AUTOMOBILOVÝCH VETERÁNŮ – prostranství Na Rybníčku		7. 10. VEJŠLAP POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA
– před Sportovní halou Na Chrupavce
	16. 6. UNIKÁTNÍ VESMÍRNÝ ZÁŽITEK II
– MARSMELOUN A HELIOSFÉRA
– koncert Radka Bangy – areál ZŠ		11. 11. HONBA ZA POKLADEM LÍBEZNICKÉHO SKŘÍTKA – Areál zdraví
	17. 6. OSLAVA 90 LET OD ZALOŽENÍ OB LÍBEZNICE A XVI. ŽUPY K. H. BOROVSKÉHO
– Sportovní hala Na Chrupavce		26. 11. VÁNOČNÍ TRHY A KONCERT V KOSTELE SV. MARTINA
	24. 6. FARMÁŘSKÉ TRHY – Mírové náměstí		

Obec Líbeznice

Knihovna

Skautské středisko Willi

kavárna MěLibeKafe

Základní škola a Základní umělecká škola

Spolkové akce, ostatní akce nebo akce pořádané z grantu pro kulturu a sport

Obec baráčníků

Atletika Líbeznice

1. FC Líbeznice

Český zahrádkářský svaz

Mateřská škola

Stolní tenis